

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613210182
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1613210182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickéj v spore žalobkyne: X. Š., I.. XX.XX.XXXX, Č.. XXX, XXX XX B. B., zastúpenej: ZIMMERMANN LEGAL, s.r.o., Račianska 153, 831 54 Bratislava, IČO: 56 087 888, proti žalovanému: B. F., I.. XX.XX.XXXX, B. XX, XXX XX Z., zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Matúš Meheš s.r.o., IČO: 36 855 430, Nevädzová 6C, 821 01 Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 06. októbra 2022, č.k. 6C/304/2013-969, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 15. decembra 2022, č.k. 6C/304/2013-1001, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 06. októbra 2022, č.k. 6C/304/2013-969, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 15. decembra 2022, č.k. 6C/304/2013-1001, v celom rozsahu potvrdzuje.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 06. októbra 2022, č.k. 6C/304/2013-969 zamietol súd prvej inštancie žalobu o určenie, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou rozostavaného rodinného domu postaveného na parcele so súp. č. H.-N. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m², ktorá je evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre kat. územie M. a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Pokiaľ ide o vlastnícke vzťahy k pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom, ktorý je predmetom tohto sporu a priebeh jeho výstavby vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že Dohodou o zložení peňažnej zálohy, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou ako záujemcom a spoločnosťou NIKI-FASHION, s.r.o., IČO: 35 694 513 ako sprostredkovateľom bez uvedenia dátumu, sprostredkovateľ potvrdil, že od žalobkyne prevzal zálohu vo výške 70.000,00 Sk. Predmetom Dohody bol záväzok sprostredkovateľa sprostredkovať uzavretie kúpnej zmluvy medzi záujemcom a vlastníkom pozemku zapísaného na LV XXXX N.Ú.. M. pod parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XX F. XXXX/XXX, ako aj podielu na spoločnej komunikácii parc.č. XXXX/XX. Medzi stranami bolo dohodnuté, že zložená záloha je súčasťou kúpnej ceny. Zostávajúca časť dojednanej kúpnej ceny vo výške 632.625,00 Sk mala byť v deň podpisu kúpnej zmluvy uhradená priamo vlastníčkovi. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 21.07.2003 súd zistil, že záloha bola zložená 21.07.2003 žalobkyňou. Kúpnu zmluvou zo dňa 13.08.2003 žalobkyňa ako kupujúca nadobudla od R.. V. B., I.. XX.XX.XXXX F. V. B., I.. XX.XX.XXXX ako predávajúcich nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre N.Ú.. M. ako pozemky s parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 97 m², parc. č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 192 m², parc. č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 65 m² a ďalej podiel 1/24 na parcele

č. XXXX/XX - zastavaná plocha o výmere 1140 m², ktorá je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre k.ú. M.. V kúpnej zmluve bolo uvedené, že nehnuteľnosti boli ocenené znalcom R.. V. O. znaleckým posudkom č. XX/XXXX na sumu 38.940,00 Sk. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 702.625,00 Sk. Kupujúca mala uhradiť zálohu 70.000,00 Sk a zvyšnú časť kúpnej ceny mala zaplatiť v deň podpisu zmluvy a podania návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Vklad zmluvy do katastra nehnuteľností bol v zmysle doložky vyznačenej na zmluve povolený dňa 19.09.2003 pod č. O.-XXXX/XX. Medzi stranami nebolo sporné, že záloha 70.000,00 Sk bola uhradená v hotovosti a zvyšná časť kúpnej ceny bola uhradená dňa 13.08.2003 na účet B. V. v sume 632.625,00 Sk (ako vyplýva z výpisu z účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXXX). Podľa Zmluvy o dielo č. XX/VS/XXXX/XX zo dňa 12.11.2003 sa spoločnosť Vodné stavby Bratislava, s.r.o., IČO: 35 727 012 zaviazala žalobkyni ako objednávateľovi, že jej dodá stavebné práce a inžinierske činnosti pre inžinierske siete na stavbe "M. - N., 24 rodinných domov", a to podľa projektovej dokumentácie v rozsahu prístupovej komunikácie s chodníkom, vonkajšieho vodovodu a vodovodných prípojok, uličného plynovodu, domových plynových prípojok NTL a kanalizácie o dĺžke 146 m z PVC korug. DN 300, vrátane prípojok o dĺžke 5 m DN 150. Predmetom dodávky mali byť tiež objekty NN káblové rozvody, verejné osvetlenie a telefónny rozvod, ktoré mali byť riešené dodatkom k zmluve. Začatie stavebných prác bolo v zmluve dohodnuté na 13.11.2003, ich ukončenie na 31.08.2004. Ukončenie inžinierskej činnosti malo byť 31.11.2004. V čl. IV zmluvy bola dohodnutá cena za dielo vo výške 150.557,00 Sk plus DPH. Strany sa dohodli na mesačnej fakturácii skutočne vykonaných prác a dodávok na podklade súpisu vykonaných prác odsúhlaseného písomne stavebným dozorom a aspoň dvoma vlastníkmi pozemkov. Stavba mala byť realizovaná podľa schválenej projektovej dokumentácie vypracovanej firmou Consulting, s.r.o., Cukrová 14, 813 39 Bratislava. Dňa 25.05.2005 bolo vykonané vytýčenie stavby rodinného domu a garáže na parcele č. XXXX/XX, o čom svedčí odovzdávací protokol. Vytýčenie vykonala geodetka V. B. pre žalovaného, ktorý uvedený protokol prevzal. Stabilizácia bola vykonaná kovovými trubkami. Z Oznámenia Mesta M. o začatí konaní zo dňa 31.05.2004 súd prvej inštancie zistil, že stavebný úrad oznámil začatie konania o zmenách stavby pred jej dokončením, týkajúce sa stavby "Obytná skupina M. - N., 24 rodinných domov" pre stavebníka Consulting s.r.o. V oznámení uviedol, že na stavbu bolo vydané odborom ŽP Okresného úradu Malacky stavebné povolenie č. Ž. dňa 01.12.2000. Bolo doručených viacero žiadostí týkajúcich sa jedného povolenia, preto pre jednoduchšie vybavenie a doručovanie stavebný úrad oznámil začatie všetkých konaní súčasne. Zmena stavby sa mala realizovať na základe žiadostí jednotlivých stavebníkov, ktorí boli v oznámení vymenovaní s tým, že jedna zo zmien mala byť vykonaná "na základe žiadosti X. Š., Z. B. B., Č.. XXX - zmena stavebného povolenia v časti zmena stavebníka objektu "M.-XX-XX - Rodinné domy" - parc.č. XXXX/XX a spôsobu uskutočnenia stavby. V žiadosti žalobkyne sa uvádza, že zmena stavby spočíva v zmene projektu a zmene stavebníka. Rozostavanosť stavby je v žiadosti uvedená: výkopové práce. Rozhodnutím Mesta M. č.k. SOÚ-1900/2004/Ko zo dňa 06.07.2004 bola povolená zmena stavby pred jej dokončením, a to stavby "Obytná skupina M. - N., 24 rodinných domov" v rozsahu zmeny stavebníka, kde stavebníkom mala byť X. Š., Z. B. B. XXX. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa podala 12.05.2004 žiadosť o zmenu stavby pred dokončením v rozsahu uvedenom vo výroku rozhodnutia. Na stavbu bolo vydané stavebné povolenie Ž. zo dňa 01.12.2000. Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX R.. V. O. ku dňu 14.08.2004 vyplýva, že tento oceňoval pozemky za účelom prevodu nehnuteľností, a to na žiadosť žalobkyne. Všeobecnú hodnotu pozemkov stanovil znalec na 480.960,00 Sk, pričom ich charakterizoval ako "určené na stavbu". V posudku nie je uvedené, že by na pozemkoch bola akákoľvek rozostavaná stavba. Kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovaným ako kupujúcim dňa 27.08.2004, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 03.01.2005 pod č. O.-XXXX/XX, previedla žalobkyňa na žalovaného vlastnícke právo k časti pozemkov, a to k parcelám č. XXXX/XX, XXXX/XXX F. XXXX/XXX za kúpnu cenu vo výške 1,00 Sk. Listom zo dňa 21.01.2005 zaslal zhotoviteľ Vodné stavby Bratislava, s.r.o., IČO: 35 727 012 žalobkyni dodatok č. 1 k zmluve o dielo, pričom ju upozornil, že tento dodatok upresňuje celkový rozsah prác a súčasne vyčleňuje podiel pripadajúci na R.. L. Ž., ktorý nepodpísal zmluvu o dielo a ani napriek viacerým upozorneniam neuhradil svoj podiel. Keďže zhotoviteľ musel pre zabezpečenie funkčnosti diela a umožnenie jeho kolaudácie práce vykonať v celom rozsahu, je nutné, aby tento neuhradený podiel uhradili ostatní stavebníci. Dodatok č. 1 bol súdu predložený ako podpísaný zhotoviteľom a nepodpísaný objednávateľom. Dňa 10.05.2006 doručil žalovaný v zastúpení V. S. J. na Mestský úrad Stupava "žiadosť o zmenu stavebníka stavby pred jej dokončením - stanovisko". V žiadosti zo dňa 10.05.2006 uviedol, že rozhodnutím Mesta Stupava č.j. SOÚ-1900/2004/Ko zo dňa 06.07.2004 bola povolená zmena stavby pred jej dokončením, a to "Obytná skupina M. - N., 24 rodinných domov" ulica Y., N.Ú.. M.. Na stavbu bolo vydané stavebné povolenie č. Ž. dňa 01.12.2000 pre stavebníka Consulting s.r.o. Žalovaný požiadal na základe priloženého listu

vlastníctva č. XXXX N..Ú.. M. ako vlastník parcely č. XXXX/XX, XXXX/XXX F. XXXX/XXX o potvrdenie, že stavebníkom domu č. XX - parcela č. XXXX/XX N..Ú.. M. bude B. F., W. X, XXX XX Z.. Z potvrdenia Mesta Stupava č.j. M.-XXXX/XXXX/Šm zo dňa 18.05.2006 adresovaného V.. S. J. vyplýva, že Mesto Stupava týmto spôsobom na základe žiadosti žalovaného zo dňa 10.05.2006 potvrdilo, že na základe zmeny vlastníckych vzťahov sa mení vlastník a stavebník rodinného domu č. XX - parc.č. XXXX/XX F. XXXX/XXX N..Ú.. M. predmetnej stavby z pôvodného stavebníka X. Š., bytom B. B. Č.. XXX, na B. F., Z. W. X, XXX XX Z.. V zmysle § 70 zákona č. 50/1976 Zb. je stavebné povolenie č.j. Ž. zo dňa 01.12.2000 a rozhodnutie č.j. M.-XXXX/XXXX/Ko zo dňa 06.07.2004 záväzné aj pre právnych nástupcov. Z výzvy na zabezpečenie nápravy zo dňa 20.09.2010 č. M.-XXXX/XXXX/Šm súd zistil, že stavebný úrad uvedeným listom vyzval žalovaného na odstránenie provizórneho oplotenia a materiálu z pozemku parc.č. XXXX/XXX a na vrátenie tohto pozemku do pôvodného stavu a umožnenie jeho vlastníčke tento pozemok užívať. V liste sa v úvode konštatuje, že dňa 08.09.2010 bol na stavebný úrad doručený podnet súvisiaci so stavbou rodinného domu, ktorú žalovaný ako stavebník realizuje na pozemku s parc.č. XXXX/XX F. XXXX/XXX. Podnet súvisel so zabratím a provizórnym ohradením pozemku inej vlastníčky za účelom skladovania odpadu a stavebného materiálu. Ďalej sa v liste skonštatovalo, že rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením č.j. SOÚ-1900/2004/Ko zo dňa 06.07.2004 bolo vydané stavebníčke X. Š. a na základe žiadosti zo dňa 10.05.2006 vzal stavebný úrad na vedomie, že zmenou vlastníckych práv došlo k zmene stavebníka na B. F.. V zmysle uvedeného preto stavebný úrad na nápravu vyzval žalovaného "ako vlastníka rozostavaného rodinného domu a pozemku parc.č. XXXX/XX F. XXXX/XXX N..Ú.. M.". V rozdeľovníku na konci výzvy zo dňa 20.09.2010 bolo uvedené, že sa tento doručuje žalovanému a na vedomie tiež žalobkyňi a podávateľke podnetu V.. K.. Z návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia zo dňa 07.11.2013, ktorý podala žalobkyňa na Mesto Stupava dňa 07.11.2013 vyplynulo, že žalobkyňa navrhla kolaudáciu stavby rodinného domu č. XX v Obytná skupina M. - N. 24 rodinných domov. Zo záveru štátneho stavebného dohľadu z 19.11.2013 možno vyčítať, že rodinný dom, ktorý je predmetom podnetu (ktorý podala žalobkyňa z dôvodu, že žalovaný napriek jej nesúhlasu užíva rozostavanú a neskolaudovanú stavbu), je rozostavaný na základe stavebného povolenia č.j. Ž.B. zo dňa 01.12.2000 (stavebník Consulting s.r.o.) a rozhodnutia o zmene stavby pred jej dokončením č.j. SOÚ-1900/2004/Ko zo dňa 06.07.2004 (stavebník X. Š.). Stavebný úrad neeviduje podanie, v ktorom by stavebníčka oznámila, kedy boli začaté stavebné práce. V roku 2004 nadobudol stavebný pozemok do vlastníctva B. F.. Dňa 18.05.2006 vydal stavebný úrad na základe žiadosti V.. J. zastupujúcej žalovaného potvrdenie o zmene stavebníka, ktoré však nenahrádza rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením. Stavebník nepožiadala o zmenu stavby pred jej dokončením, v rámci ktorej by stavebný úrad posúdil stupeň rozostavanosti stavby v čase zmeny na základe znaleckého posudku, zmluvu o postúpení práv a povinností stavebníka vrátane zmluvy o zabezpečení prístupu na stavbu, ani o prípadných stavebných zmenách voči dokumentácii overenej v stavebnom konaní. Z tohto dôvodu rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením nebolo vydané. Stavebný úrad eviduje v súvislosti so stavbou aj podnet, na základe ktorého vyzval pána F. v roku 2010, aby odstránil stavebný materiál zo susedného pozemku, ktorú výzvu doručil aj pani Š.. Rozhodnutím Mesta Stupava č.j. SÚ-13711/13-14/Šm zo dňa 28.01.2014 stavebný úrad vyzval žalobkyňu, aby do spisu doložila projektovú dokumentáciu skutkového stavu s vyznačením odchýlok od dokumentácie overenej stavebným úradom a zmluvu o odvádzaní a čistení odpadových vôd uzavretú so správcom a prevádzkovateľom verejnej kanalizácie. Súčasne uvedeným rozhodnutím z dôvodu podania občianskoprávnej námietky týkajúcej sa vlastníctva rozostavanej stavby rodinného domu na pozemku parc.č. XXXX/XX N..Ú.. M. odkázal podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona žalovaného na Okresný súd v Malackách a do doby doloženia dohody alebo právoplatného rozsudku súdu konanie prerušil. V rozhodnutí uviedol, že navrhovateľka X. Š. podala dňa 07.11.2013 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Stavebný úrad oznámil začatie kolaudačného konania listom zo dňa 20.11.2013 a ústne prerokovanie návrhu s miestnou obhliadkou sa uskutočnilo dňa 14.01.2014. Dokladová časť predložená pani Š. obsahuje doklady, ktoré sú evidované sčasti na ňu a sčasti na pána F.. Po oznámení začatia kolaudačného konania požiadala o nahliadnutie do spisu pán F., ktorý dňa 29.11.2013 písomne uviedol, že sa konania nezúčastní, pretože je jediným stavebníkom a teda oprávnenou osobou na podanie žiadosti na užívanie predmetnej nehnuteľnosti. Nesúhlasí so začatým kolaudačným konaním a oznámenie o jeho začatí považuje za bezpredmetné. Listom zo dňa 15.01.2014 označeným ako "Námietky voči začatiu kolaudačného konania č. SÚ-13711/2013/Šm a podanie sťažnosti na postup zamestnankyne stavebného úradu v Stupave R.. Š." spochybnil tiež doklady predložené na kolaudáciu. Na základe ústneho konania stavebný úrad konštatoval, že boli zistené drobné odchýlky od dokumentácie overenej v konaní o zmene stavby pred jej dokončením a predložené doklady neposkytujú dostatočný podklad pre vydanie kolaudačného rozhodnutia. Okrem toho zistil, že dom nie je napojený na kanalizáciu napriek tomu, že na ulici Na N. je kanalizácia vybudovaná. Poukázal

tiež na to, že sporové strany predložili viacero dokladov k priebehu stavby, z ktorých vyplýva, že: a) žalovaný si od spoločnosti LMM s.r.o. dňa 27.05.2005 prenajal stavebnú mechanizáciu - vibračnú nohu SRV-65, ako vyplýva zo Zmluvy o prenájme stavebnej mechanizácie a príslušenstva a odovzdávacieho a preberacieho protokolu z 27.05.2005 a faktúry vystavenej na jeho meno č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola uhradená v hotovosti; b) dňa 27.05.2005 bol v spoločnosti HORNBAACH-Baumarkt SK spol. s r.o. vykonaný nákup 60 ks debniacich tvárnic, dňa 27.05.2005 v Cevaservis 210 spol. s r.o. nákup redukcie a rúr, dňa 14.10.2006 bol v Cevaservis 210 spol. s r.o. vykonaný nákup komínovej vložky a dňa 26.05.2005 v PREVAL, s.r.o. nákup siete, dňa 10.09.2005 bol vykonaný nákup UNIMALT 5,5 v Cevaservis 210 spol. s r.o. a dňa 01.10.2005 nákup hrebíkov u PREVAL, s.r.o., dňa 14.10.2006 bol od spoločnosti STAVMIX plus s.r.o. zakúpený Unimalt. Z týchto dokladov nemožno vyčítať, kto nákup vykonal, doklady predložil žalovaný; c) žalovanému boli od dodávateľa KAROVIČ - stavebníctvo - stavivá dňa 26.05.2005 dodané tri palety šalovacích tvárnic, ktoré boli uhradené dňa 28.05.2005; d) žalovanému bola dňa 10.06.2005 dodaná spoločnosťou PROFIBETÓN s.r.o. betónová zmes v objeme 30,50 m3 na stavbu v M. - Y.; e) žalovanému boli dodané spoločnosťou 1. Záhorácka, s.r.o. dňa 05.11.2005 stropné tvárnice a nosníky, dňa 12.12.2005 betónová zmes C 16/20 a dňa 29.06.2006 360 ks tehál Thermobrik; f) dňa 17.06.2006 zakúpil žalovaný u R.. T. M. 40ks Unimaltu; g) žalovanému ako investorovi boli zo strany B. L. dodané tovary a služby špecifikované v Súpise vykonaných prác a dodávok, ako montáž a náter krovu, latovanie a debnenie striech, montáž krytiny, hrebenáča, mriežky atď., a to na stavbu rodinného domu. V súpise sa uvádza, že bola zložená záloha 50.000,00 Sk dňa 01.10.2006. Žalovanému boli dodané týmto dodávateľom aj ďalšie plnenia ako alpské škridly, hrebenáče, mriežky, žľaby a pod., za čo mu bola vystavená faktúra č. XXXXX, ktorá bola uhradená vo výške 42.924,00 Sk dňa 12.12.2006; h) dňa 26.10.2006 boli žalovanému ako odberateľovi od spoločnosti DEKTRADE a.s. dodané škridly, hrebenáče, vetracie pásy a uzávery hrebeňa BRAMAC s ďalším príslušenstvom za cenu 58.342,00 Sk, ktorú žalovaný uhradil dňa 26.10.2006; i) dňa 08.04.2008 bolo žalovanému dodané V. Š. plnenie spočívajúce v zhotovení podhľadu s konštrukciou, vatou a parozábranou, a dňa 10.04.2008 ďalšie plnenie spočívajúce v osekání omietky a montáži zárubní, čo žalovaný zaplatil v hotovosti; j) žalovaný uhradil sumu 145.189,52 Sk a 34.391,00 Sk za omietky a poter, avšak nie je možné z dokladu zistiť, kto bol dodávateľom uvedených plnení; k) žalovaný dňa 29.09.2008 u Bratislavskej vodárenskej spoločnosti, a.s. objednal zariadenie vodovodnej prípojky a montáž vodomeru na nehnuteľnosť na ulici Na N. XX na parcele č. XXXX/XX pre účely domácnosti. Ako majiteľ nehnuteľnosti a odberateľ bol uvedený len žalovaný. Žalovaný uzavrel s BVS, a.s. Zmluvu č. B. zo dňa 29.09.2008, ktorou boli zabezpečené dodávka pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie; l) žalovaný dňa 16.09.2008 SPP - distribúcia, a.s. požiadal o pripojenie odberného plynového zariadenia k distribučnej sieti, a to na odbernom mieste na ulici Na N. XX na parcele č. XXXX O. M.. Ako žiadateľ bol uvedený len žalovaný, jeho žiadosť bola akceptovaná dňa 29.09.2008 so stanovením technických požiadaviek. Predpokladaný termín pripojenia bol 11/2008. Zmluva o pripojení medzi žalovaným a SPP-distribúcia, a.s. bola uzavretá dňa 10.10.2008. Zmluva o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti bola uzavretá medzi žalovaným a Slovenským plynárenským priemyslom, a.s. dňa 31.10.2008; m) potvrdenie o vykonaní preskúšania komína bolo vystavené žalovanému dňa 11.11.2010 pod č. XXXXXX; n) Zmluvu o dodávke elektriny, ktorou sa poskytuje univerzálna služba uzavrel so spoločnosťou ZSE Energia, a.s. ohľadom odberného miesta Na N. XXXX O. M. len žalovaný dňa 11.06.2009 pod č. XXXXXXXXXXXX; o) daň z nehnuteľností za rok 2010, 2006, 2017, 2018, 2019, 2020 a 2021 bola vyrubená len žalovanému ako daňovníkovi, a to za stavebné pozemky; p) z príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že spoločnosť LV perfekt s.r.o., IČO: 34 100 245 od žalobkyne prijala dňa 20.02.2008 zálohu vo výške 60.000,00 Sk (nečitateľný účel), dňa 25.03.2008 vo výške 30.000,00 Sk (účel záloha za voda + plyn) a dňa 28.05.2008 platbu vo výške 78.000,00 Sk (účel kotol úhrada UK + montáž). Na č.l. 374 a 375 sa nachádzajú zálohové faktúry uvedenej spoločnosti, z ktorých v jednej je rukou napísané "PONUKA" a ktoré nie sú podpísané ani opečiatkované. Súd prvej inštancie konštatoval, že z faktúr nevyplýva, čo malo byť predmetom dodania; q) z dodacieho listu CEVASERVIS 310, s.r.o. vyplýva, že odberateľ p. Š. prevzala dňa 03.12.2007 v dodacom liste vymenované produkty, zrejme ide o dvere; r) žalobkyňa objednala u DAMON-TRADE s.r.o. zhotovenie kuchyne, za čo uhradila dňa 07.11.2008 sumu 8.663,50 Sk, dňa 23.10.2008 sumu 10.000,00 Sk, dňa 10.10.2008 sumu 24.990,00 Sk, dňa 05.09.2008 sumu 15.000,00 Sk; s) zo žalobkyňou predložených pokladničných dokladov vyplýva, že dňa 10.02.2009 bola zakúpená od J. W. - EURONICS TPD panvica Tefal (zákazník neuvedený), dňa 08.03.2012 od NAY a.s. spotrebiče značky BEKO a ROWENTA (zákazník: X. Š.), dňa 19.11.2008 od J. W. - EURONICS TPD panvica a sada Classica (zákazník neuvedený), od Kika Nábytok Slovensko s.r.o. boli dňa 25.06.2010 zakúpené poháre a bodové osvetlenie, dňa 23.04.2009 stropné svietidlá, rolety, kuchynské vybavenie, predložka, deka a pomôcky na ukladanie a usporiadanie (v oboch

prípadoch zákazník na doklade neuvedený), dňa 29.06.2010 písací stôl, dňa 23.06.2010 závesné svietidlo, dňa 25.06.2010 závesné a stropné svietidlo, od spoločnosti Naceva - Slovakia spol. s r.o. bola dňa 27.05.2009 zakúpená sada dreveného zábradlia, od spoločnosti MÖBELHOFF spol. s r.o. dňa 25.07.2009 sedacia súprava, od spoločnosti INŠTALMONT IN s.r.o. dňa 27.10.2008 filtračná vložka, filter, kľúč na otváranie filtrov a redukčný ventil; t) z kúpnej zmluvy č. P. zo dňa 05.08.2009 uzavretej medzi žalobkyňou a EUROPAMOEBEL Bratislava s.r.o. vyplýva, že žalobkyňa zakúpila u uvedenej spoločnosti konferenčný stolík; u) z dodacieho listu R. T. obklady - dlažby zo dňa 11.10.2008 vyplýva, že uvedený dodávateľ dodal žalobkyni ako odberateľovi tam uvedené dlažby; v) z kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobkyňa zakúpila u spoločnosti s IČ DPH SK2021829260 (iné údaje sa z dokladu nedali identifikovať) kusový nábytok do študentskej izby za cenu 386,10 Eur; w) z faktúry č. B.+XXXXXXXXX vyplýva, že žalobkyni bolo zo strany dodávateľa B. Q. Nábytok Galan vyfakturované dodanie tovaru "OB - FERRO - SLIV/VAN - TYP 40 a OB FERRO - SLIVKA - TYP 11" za cenu 257,22 Eur. Dňa 17.11.2008 zakúpila od rovnakej spoločnosti komodu, posteľ a dva nočné stolíky, dňa 27.11.2008 ešte dva kusy matracov; x) žalobkyňa zakúpila od spoločnosti Kika Nábytok Slovensko s.r.o. dňa 28.12.2009 stôl a šesť stoličiek za cenu 295,50 Eur. Dňa 23.05.2008 zakúpila od rovnakej spoločnosti nábytok a vybavenie do kúpeľne za cenu 41.310,00 Eur, dňa 21.04.2009 skriňu so závesnými dverami, dňa 25.06.2010 závesné a stropné svietidlo; y) faktúry spoločnosti Vodné stavby Bratislava, a.s. č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti dňa 28.06.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti dňa 20.05.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti dňa 23.01.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti dňa 27.12.2003), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v časti v hotovosti dňa 01.04.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti dňa 23.01.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti v časti 19.030,00 Sk dňa 05.05.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti dňa 26.07.2004), č. XXXXXXXX (uhradená žalobkyňou v hotovosti v časti 20.000,00 Sk dňa 07.09.2004), č. XXXXXXXX a č. XXXXXXXX boli vystavené na meno žalobkyne. Zo súpisov vykonaných prác a dodávok vyplýva, že faktúry boli vystavované za činnosti podľa Zmluvy o dielo spočívajúce v inžinierskej činnosti, stavebnom dozore, geodetickom zameraní, projektovacích prácach, zariadení staveniska, vybudovaní komunikácií a chodníkov, plynovodu a plynových prípojok, kanalizácie, vodovodu a vodovodných prípojok, potrubných vedení, osadení šachiet a kábelových rozvodov. Ako vyplýva z potvrdení o vklade v hotovosti, žalobkyňa faktúry Vodné stavby Bratislava, a.s. uhrádzala vkladom hotovosti na účet tejto spoločnosti.

3. Pokiaľ ide o ďalšie financovanie výstavby predmetného rodinného domu, majetkové pomery sporových strán a otázky s tým súvisiace, súd prvej inštancie mal listinnými dôkazmi preukázané, že kúpnu zmluvou zo dňa 16.12.2002, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 10.02.2003, žalovaný a jeho vtedajšia manželka F. F. predali ešte za trvania ich manželstva R.. W. O. F. R.. K. O. ako kupujúcim byt č. XX nachádzajúci sa na treťom nadzemnom podlaží v časti B obytného domu na ulici G. Č.. XX-XX, súp.č. XXXX, na parcele č. XXXX/X (parcely na LV č. XXXX), ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre N..Ú.. X.. Kúpna cena bola dojednaná vo výške 3.100.000,00 Sk a mala byť uhradená na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Ludovej banke, a.s. Z výpisu z uvedeného účtu žalobkyne vyplynulo, že žalobkyňa obdržala na tento účet dňa 17.02.2003 sumu 940.000,00 Sk a dňa 31.03.2003 sumu 2.160.000,00 Sk, čo celkovo zodpovedá úhrade sumy kúpnej ceny dojednanej v Kúpnej zmluve zo dňa 16.12.2002. Z bankových potvrdení na č.i. 538 a 691 vyplýva, že žalovaný dňa 09.03.2003 vložil na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený na meno F. F. sumu 50.000,00 Sk a dňa 05.04.2003 sumu 450.000,00 Sk. Z potvrdenia o vklade v hotovosti zistil, že žalovaný vložil na účet č. XXXXXXXXXXXX vedený v Tatra banka, a.s. na meno S. F. sumu 20.000,00 Sk. Z príkazu na úhradu zo dňa 10.04.2003 vyplýva, že žalobkyňa poukázala na rovnaký účet sumu 5.000,00 Sk. Z podacieho lístku zo dňa 08.03.2004 vyplýva, že žalovaný uhradil Daňovému úradu IV BA sumu 155.000,00 Sk. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 5C/57/2003-33 zo dňa 17.03.2004 bolo rozvedené manželstvo žalovaného a F. F. a ich maloleté deti boli zverené do výchovy a opateru matke. Žalovaný bol zaviazaný prispievať na ich výživu mesačne 3.300,00 Sk a 3.100,00 Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.05.2004. Z kópie potvrdenia súd zistil, že ním S. F., r.č. XXXXXXX/XXXX potvrdil, že dňa 12.06.2001 vrátil žalobkyni hotovosť 100.000,00 Sk, čo žalobkyňa na predmetnom potvrdení svojím podpisom potvrdila. Z kópie ďalšieho potvrdenia vyplýva, že ním S. F., L.Č.. XXXXXXX/XXXX potvrdil, že dňa 25.03.2002 vrátil žalobkyni hotovosť 280.000,00 Sk, čo žalobkyňa na predmetnom potvrdení svojím podpisom potvrdila. Z kópie potvrdenia súd zistil, že ním S. F., L.Č.. XXXXXXX/XXXX potvrdil, že dňa 05.09.2007 vrátil žalobkyni hotovosť 70.000,00 Sk, čo žalobkyňa na predmetnom potvrdení svojím podpisom potvrdila. Zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru sa Všeobecná úverová banka, a.s. zaviazala žalobkyni poskytnúť bezúčelový spotrebný úver vo výške 200.000,00 Sk, ktorý žalobkyňa

čerpala dňa 08.10.2008 a bola povinná ho vrátiť v 83 pravidelných mesačných splátkach. Úver žalobkyňa riadne splatila dňa 16.09.2015. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 31.10.2008 vyplýva, že v dňoch 07.10.2008 a 10.10.2008 vybrala žalobkyňa po 100.000,00 Sk. Dňa 08.10.2008 prijala platbu 200.000,00 Sk a dňa 27.10.2008 odoslala na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX sumu 70.000,00 Sk. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 31.12.2008 zistil, že v dňoch 01.12.2008 a 17.12.2008 vybrala žalobkyňa z účtu sumu 38.000,00 Sk a 14.000,00 Sk. Zostatok na účte k 31.12.2008 bol 43.723,78 Sk. Listom zo dňa 17.08.2020 oznámil Štátny fond rozvoja bývania žalovanému na jeho žiadosť zo dňa 27.07.2020 ohľadom úhrady pohľadávky k Úverovej zmluve č. XXX/XXXX/XXXX, že keďže si nesplnil povinnosť zriadiť záložné právo v termíne do 02.12.1998 a porušil zmluvné podmienky, ŠFRB listom zo dňa 30.10.2002 jednostranne od zmluvy odstúpil a vyčíslil pohľadávku na úhradu vo výške 946.340,51 Sk. Na podnet žalovaného bola preverená výška vyčíslenej pohľadávky a dňa 03.06.2003 bol vystavený opravný list, v zmysle ktorého bola vyčíslená suma pohľadávky znížená na 860.974,57 Sk. Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného pre žalovaného znalcom R.. W. Z. vyplýva, že hodnota rozostavaného radového rodinného domu bez súpisného čísla na ulici Na N. O. M. na pozemku č. XXXX/XX s príslušenstvom je 88.200,00 Eur. V časti 1. čl. II. posudku pod písm. d) sa uvádza, že rozostavaný rodinný dom je užívaný od roku 2008. Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného pre žalobkyňu znalcom R.. R. M. vyplýva, že hodnota rozostavaného radového rodinného domu bez súpisného čísla na pozemku č. XXXX/XX N..Ú.. M. s príslušenstvom je 142.000,00 Eur. Aj v tomto posudku sa uvádza, že rozostavaný rodinný dom je užívaný od roku 2008 (svedčí o tom čestné vyhlásenie žalobkyne zo dňa 15.06.2016, ktoré je prílohou znaleckého posudku). Z Oznámenia výsledku dohľadu MS SR zo dňa 23.10.2017 súd zistil, že Ministerstvo spravodlivosti SR vykonalo dohľad do veci vyššie uvedeného znaleckého posudku R.. R. M. Č.. XXX/XXXX, pričom rozhodnutím č. 38099/2017/153 z 04.09.2017 bolo rozhodnuté o vine znalca zo spáchania iného správneho deliktu podľa § 27 ods. 1 písm. b) ZZTP, za čo mu bola uložená sankcia vo forme peňaznej pokuty vo výške 100,00 Eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.10.2017. Z predložených potvrdení daňového úradu Viedeň vyplýva, že žalovanému boli doplácané rodinné prídavky v Rakúsku v sumách zhruba 140,00 Eur - 156,00 Eur za mesiac, a to prevodom na účet vedený v Rakúsku. Z potvrdení vyplýva, že tieto doplatky boli poskytnuté minimálne za obdobie od februára 2005 do decembra 2007 a následne od januára 2008 do novembra 2009. Z výplatných pások žalovaného za apríl - november 2005 vyplýva, že žalovaný v uvedených mesiacoch zarábala v čistom sumu 1218,21 Eur - 1.834,18 Eur, resp. v mesiaci august mu z dôvodu dovolenky bolo vyplatených len 728,30 Eur. Za október 2006 zarobil v čistom 1.334,09 Eur, za október 2008 sumu 1.506,46, za november 2008 sumu 2.420,53 Eur, za november 2009 sumu 2.642,57 Eur, za október 2009 1.532,48 Eur, za august a september 2009 zhruba po 1.500,00 Eur, za apríl 2010 sumu 1.532,48 Eur. Z potvrdenia o množstve odpracovaných hodín vyplýva, že žalovaný za mesiac máj 2004 odpracoval 78 úkolových hodín, za ktoré mu prináležala odmena vo výške 8.580,00 Eur. Zo súpisu prác na č.l. 664, 667, 669, 670 vyplýva, že boli vykonané navyše práce v hodnote 1.857,06 Eur, 1.320,28 Eur, 1.021,73 Eur, 1.343,53 Eur, avšak nevyplýva z týchto potvrdení, kto práce vykonal. Z potvrdenia o splátkach na úver č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalovanému bol dňa 30.11.1999 poskytnutý úver vo výške 18.168,21 Eur, ktorého zostatok ku dňu 31.12.2004 tvoril 1.292,77 Eur. Z výpisu údajov o poistencovi rakúskej Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný je od roku 1991 priebežne zamestnaný, resp. registrovaný na poberanie dávok v nezamestnanosti (prevažne v zimných mesiacoch), prípadne dávok v hmotnej núdzi (27.12.2004 - 13.03.2005) v Rakúsku. Zo žalobkyňou predložených potvrdení o vklade v hotovosti a o výbere v hotovosti vyplýva, že na jej účet vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bola: dňa 19.11.2002 bola na účet vložená hotovosť 1.500,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 26.11.2002 bola na účet vložená hotovosť 2.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 03.12.2002 bola na účet vložená hotovosť 2.200,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 14.01.2003 bola na účet vložená hotovosť 1.500,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 20.01.2003 bola na účet vložená hotovosť 1.500,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 05.05.2003 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 19.05.2003 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 25.06.2004 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 18.10.2004 bola na účet vložená hotovosť 40.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 25.04.2005 bola na účet vložená hotovosť 12.500,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 23.05.2005 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 01.06.2005 bola na účet vložená hotovosť 2.500,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 08.06.2005 bola na účet vložená hotovosť 2.500,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 06.07.2005 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 18.07.2005 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 08.11.2005 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 22.11.2005 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 29.11.2005 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 07.12.2005 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 04.01.2006 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 08.02.2006

bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 15.03.2006 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 04.05.2006 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 23.05.2006 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 30.06.2006 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 28.07.2006 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 16.10.2006 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 09.03.2007 bola na účet vložená hotovosť 5.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 20.03.2007 bola na účet vložená hotovosť 10.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 07.06.2007 bola na účet vložená hotovosť 20.000,00 Sk (pozn. S. F.); dňa 25.06.2007 bola na účet vložená hotovosť 20.000,00 Sk (pozn. S. F.). Pánom S. F. bolo žalobkyni od 19.11.2002 do 25.06.2007, t.j. za 56 mesiacov vložená na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX celková suma 246.200,00 Sk (v priemere na mesiac to vychádza 4.396,43 Sk). Na vlastný účet XXXXXXXXXXX/XXXX: vložila žalobkyňa dňa 17.07.2008 sumu 120.000,00 Sk, dňa 27.05.2004 vybrala z účtu sumu 13.000,00 Sk, dňa 07.10.2008 vybrala 100.000,00 Sk, dňa 10.10.2008 vybrala 100.000,00 Sk, dňa 28.05.2008 vybrala sumu 78.000,00 Sk, dňa 17.09.2008 vybrala sumu 30.000,00 Sk, dňa 04.04.2008 vybrala sumu 50.000,00 Sk, 10.10.2008 vybrala sumu 100.000,00 Sk. Z výpisu z vkladového účtu ku vkladnej knižke ku dňu 31.12.2007 vyplýva, že na účte č. XXXXXXXXXXX-XXXX bol zostatok 72.063,00 Sk. Z výpisu nevyplývajú žiadne ďalšie identifikačné údaje majiteľa či disponenta účtu. Žalobkyni bolo dňa 14.09.2001 vyplatených 11.688,00 Sk od Slovenskej poisťovne OZ a.s., pričom ako účel bolo uvedené: dožitie. Z potvrdení na č.l. 811-813 vyplýva, že žalobkyňa v období od februára 2005 do decembra 2007 poberala rodičovský príspevok vo výške 4.110,00 Sk - 4.560,00 Sk. V roku 2010 poberala prídavok na dieťa vo výške 21,25 Eur-21,99 Eur. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne na č.l. 820 vyplýva, že žalobkyňa k 31.12.2003 odpracovala celkovo 16 rokov a 121 dní. V konaní bol na návrh žalovaného vyžiadaný výpis z bankového účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 01.09.2002 do 31.12.2009, z ktorého súd zistil nasledovné: a) z výpisu z účtu k 30.09.2002 vyplýva, že výpis z 29.06.2002 mal zostatok 905,93 Sk, v prospech účtu boli od 30.06.2002 do 30.09.2002 zaúčtované úroky 3,39 Sk a strhnuté z účtu boli poplatky za 65,00 Sk. Z výpisu z účtu k 31.12.2002 vyplýva, že výpis z 30.09.2002 mal zostatok 844,32 Sk, v prospech účtu boli od 01.10.2002 do 31.12.2002 zaúčtované úroky 2,67 Sk a strhnuté z účtu boli poplatky za 56,00 Sk; b) z výpisov z účtu za rok 2003 vyplýva, že ku dňu 31.12.2002 bol jeho zostatok 790,99 Sk. Dňa 17.02.2003 naň bola pripísaná suma 940.000,00 Sk, následne bola dňa 20.02.2003 vybratá hotovosť vo výške 70.000,00 Sk a dňa 24.02.2003 bola suma 646.341,00 Sk poukázaná na účet č. XXXXXXX/XXXX. Dňa 25.02.2003 bola vybratá hotovosť 1.000,00 Sk, toho istého dňa bola suma 6.500,00 Sk poukázaná na účet XXXXXXX/XXXX. Dňa 04.03.2003 a 08.03.2003 bola vybratá hotovosť celkom vo výške 216.000,00 Sk. Dňa 10.03.2003 bola prijatá na účet platba vo výške 4.734,00 Sk od ROSTIK RESTAURANTS. Dňa 13.03.2003 bola vybratá hotovosť 5.000,00 Sk. Dňa 31.03.2003 bola prijatá platba vo výške 2.160.000,00 Sk. Dňa 05.04.2003 bola vybratá hotovosť vo výške 500.000,00 Sk. Dňa 09.04.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 6.004,00 Sk. Dňa 10.04.2003 bola vybratá hotovosť vo výške 160.000,00 Sk. Dňa 11.04.2003 bola poukázaná suma 5.000,00 Sk na účet 2614870157/1100. Dňa 17.04.2003 bola vybratá hotovosť vo výške 1.200.000,00 Sk. Dňa 05.05.2003 bola prijatá platba od Daňového úradu vo výške 1.150,00 Sk. Dňa 06.05.2003 bola vybratá hotovosť vo výške 1.000,00 Sk, dňa 09.05.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 4.454,00 Sk. V dňoch 13.05.2003 a 21.05.2003 bola vybratá hotovosť vo výške 6.000,00 Sk. Dňa 29.05.2003 bola na účet vložená hotovosť vo výške 1.100.000,00 Sk. Dňa 05.06.2003 bola vybratá hotovosť vo výške 300.000,00 Sk. Dňa 10.06.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 6.720,00 Sk. Dňa 13.06.2003 bola prijatá platba od ŠFRB vo výške 85.365,95 Sk. Dňa 17.06.2003 bola vybratá hotovosť 6.700,00 Sk, dňa 19.06.2003 bola vložená hotovosť 458.000,00 Sk. V dňoch 25.06.2003-26.06.2003 bola vybratá hotovosť 600.000,00 Sk. Dňa 01.07.2003 bola na účet spoločnosti RAGUSA poukázaná suma 300.000,00 Sk. Dňa 09.07.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 6.615,00 Sk, ktorá suma bola vybratá v hotovosti dňa 10.07.2003. Dňa 11.07.2003, 14.07.2003 a 25.07.2003 bola vybratá suma v hotovosti celkovo 110.000,00 Sk. Dňa 08.08.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 7.245,00 Sk. Dňa 13.08.2003 bola na účet B. V. zaslaná suma 632.625,00 Sk. Dňa 14.08.2003, 19.08.2003 a 26.08.2003 bola vybratá v hotovosti suma 9.000,00 Sk. Dňa 09.09.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 6.615,00 Sk. V dňoch 23.09.2003, 25.09.2003 a 30.09.2003 bola vybratá suma v hotovosti 6.500,00 Sk. Dňa 13.10.2003 bola prijatá platba od ROSTIK RESTAURANTS vo výške 1.575,00 Sk. V dňoch 05.11.2003, 07.11.2003 a 01.12.2003 bola vybratá suma 54.000,00 Sk. Dňa 07.11.2003 bola na účet vložená suma 450.000,00 Sk; c) Z výpisov z účtu za rok 2003 tak vyplýva, že jeho počiatočný zostatok bol 790,99 Sk. Žalobkyňa na tento účet dostala celkovo sumu 43.962,00 Sk od ROSTIK RESTAURANTS a sumu 1.150,00 Sk od Daňového úradu. Inak na účet prijala platby 940.000,00 Sk a 2.160.000,00 Sk, ktoré boli nesporne platbami kúpnej ceny za predaný byt v

bezpodielovom spoluvlastníctve manželov žalovaného. Z účtu žalobkyňa vybrala rôznymi hotovostnými operáciami sumu v objeme celkovo 3.251.815,00 Sk. Na účet boli súčasne za obdobie roku 2003 vykonané hotovostné vklady v celkovom objeme 2.008.000,00 Sk. Medzi stranami bolo nesporné, že v tomto období bolo vyplatených 500.000,00 Sk bývalej manželke žalovaného titulom vyporiadania BSM, ďalej suma 200.000,00 dňa 08.03.2003 a suma 646.341,00 Sk dňa 24.02.2003 na účet ŠFRB, z toho bolo následne na účet žalobkyne vrátených od ŠFRB 85.365,95 Sk. Po odrátaní týchto operácií na účte žalobkyne z peňazí žalovaného malo ostať 1.836.024,95 Sk. Dňa 13.08.2003 bolo z účtu žalobkyne zaslaných V. B. 632.625,00 Sk, žalovaný potvrdil tiež, že z peňazí na účte bola uhradená záloha za pozemok 70.000,00 Sk. Po zohľadnení týchto platieb mal byť zostatok kúpnej ceny na účte žalobkyne vo výške 1.133.399,95 Sk. Žalovaný ešte uznal, že na práce spojené s inžinierskymi sieťami bolo v roku 2003 uhradených 150.557,00 Sk, teda zostatok kúpnej ceny po tejto operácii mal byť 982.842,95 Sk. Na účte žalobkyne ku dňu 31.12.2003 bola suma 400.718,54 Sk, pričom ona, ako je vyššie uvedené, na účet obdržala len sumu 43.962,00 Sk od zamestnávateľa a 1.150,00 Sk od Daňového úradu, teda zostatok na účte minimálne v rozsahu 354.815,55 Sk bol tvorený zostatkom kúpnej ceny za byt žalovaného. Je potrebné ešte zohľadniť, že sumu 300.000,00 Sk zaslala žalobkyňa spoločnosti RAGUSA, čo jej následne (v ďalších rokoch) bolo touto spoločnosťou (sčasti) vrátené. Suma 282.124,41 Sk bola použitá pre súd nezisteným spôsobom; d) z výpisov z účtu žalobkyne za rok 2004 vyplýva, že jeho počiatočný zostatok bol 400.718,54 Sk. Dňa 26.02.2004 bol prijatý vklad v hotovosti 140.000,00 Sk, dňa 04.03.2004 uhradila spoločnosť RAGUSA sumu 187.000,00 Sk. Dňa 08.03.2004 bol vykonaný hotovostný výber 155.000,00 Sk, dňa 30.03.2004 vo výške 60.000,00 Sk. Dňa 07.04.2004 bol vykonaný hotovostný výber 50.000,00 Sk, dňa 05.05.2004 100.000,00 Sk. Dňa 07.05.2004 obdržala žalobkyňa platbu od Daňového úradu vo výške 1.150,00 Sk. V dňoch 14.05.2004, 20.05.2004, 18.06.2004 a 28.06.2004 vybrala v hotovosti celkovo sumu 270.000,00 Sk. Dňa 24.05.2004 obdržala platbu identifikovanú ako "RIB F." vo výške 6.000,00 Sk. Dňa 30.06.2004 obdržala platbu od spoločnosti RAGUSA vo výške 35.000,00 Sk. V dňoch 26.07.2004, 27.07.2004 a 30.07.2004 vybrala žalobkyňa v hotovosti sumu 77.885,00 Sk, v dňoch 17.08.2004 a 27.08.2004 ešte sumu 50.000,00 Sk. Dňa 21.10.2004 prišla na účet platba od spoločnosti RAGUSA vo výške 35.000,00 Sk, dňa 11.11.2004 bola vybratá hotovosť vo výške 10.000,00 Sk. Dňa 18.11.2004 bola prijatá platba vo výške 3.000,00 Eur, teda 115.470,00 Sk. Dňa 20.11.2004 bola vybratá hotovosť 100.000,00 Sk. V dňoch 04.12.2004, 07.12.2004 a 12.12.2004 bola vybratá hotovosť vo výške 45.000,00 Sk. Zostatok na účte tak bol ku dňu 31.12.2004 3.337,18 Sk; e) z výpisov z účtu za rok 2005 vyplýva, že v jeho priebehu prišli žalobkyne z výdavkového účtu štátneho rozpočtu od ÚPSVR Senica peňažné prostriedky v celkovej výške 51.180,00 Sk. Celkovo z účtu vybrala sumu 63.000,00 Sk. Od R. N. prijala platbu vo výške 25.000,00 Sk. Dňa 21.12.2005 zaslala na účet č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX sumu 8.560,00 Sk. Zostatok na účte k 31.12.2005 bol 7.172,55 Sk; f) z výpisov z účtu za rok 2006 vyplýva, že v jeho priebehu prišli žalobkyne z výdavkového účtu štátneho rozpočtu od ÚPSVR Senica peňažné prostriedky v celkovej výške 57.870,00 Sk. Celkovo z účtu vybrala sumu 71.000,00 Sk. Dňa 13.03.2006 obdržala na účet platbu od R. Z. Q. vo výške 2.979,50 Sk. Dňa 08.09.2006 jej bolo na účet pripísaných 21.913,00 Sk od Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. Zostatok na účte k 31.12.2006 bol 998,42 Sk; g) z výpisov z účtu za rok 2007 vyplýva, že v jeho priebehu prišli žalobkyne z výdavkového účtu štátneho rozpočtu od ÚPSVR Senica peňažné prostriedky v celkovej výške 60.120,00 Sk. Celkovo z účtu vybrala sumu 110.000,00 Sk. Dňa 16.01.2007 obdržala na účet platbu od UNIQA poisťovne vo výške 130,00 Sk. Dňa 29.05.2007 jej bolo na účet pripísaných 11.200,00 Sk od MsP Bratislava. Dňa 02.08.2007 jej bolo od S. F. poukázaných 20.000,00 Sk. Dňa 18.10.2007 jej bolo poukázaných 3.059,00 Sk od Kooperativa. Dňa 26.10.2007 bolo na účet vložených v hotovosti 33.000,00 Sk. Dňa 12.11.2007 jej od spoločnosti UNIQA poisťovňa bolo pripísaných 4.000,00 Sk. Dňa 14.12.2007 poslala na účet č. XXXXXX/XXXX sumu 123.500,00 Sk, ktoré v ten istý deň boli v hotovosti na účet žalobkyne vrátené. Zostatok na účte k 31.12.2007 bol 9.477,43 Sk; h) z výpisov z účtu za rok 2008 vyplýva, že v jeho priebehu prišli žalobkyne z výdavkového účtu štátneho rozpočtu od ÚPSVR Senica peňažné prostriedky v celkovej výške 5.100,00 Sk. Okrem toho boli v prospech účtu pripísané platby vo výške 1.819,00 Sk dňa 11.08.2008 od Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a dňa 11.11.2008 platba 3.102,00 Sk od Kooperativa, vložená hotovosť bola vo výške 6.000,00 Sk. Celkovo z účtu vybrala sumu 12.000,00 Sk. Zostatok na účte k 31.12.2008 bol 1.440,63 Sk, t.j. 47,82 Eur.

4. Prvoinštančný súd poukázal na to, že podľa výpovede žalobkyne sa so žalovaným spoznala v roku 2002, začali spolu chodiť a hneď aj žiť u žalobkyne v garsónke, pričom žalovaný ešte nebol rozvedený. Následne sa žalovaný v roku 2003 rozviedol a deti boli zverené jeho bývalej manželke. V tom čase žalovaný pracoval v Rakúsku a žalobkyňa mu dala podmienku, že ak majú ďalej spolu žiť, musí si vyplatiť všetky dlhy, ktoré mal so ženou, a aj ich spoločnú pôžičku v Rakúsku tak, aby mali čisté, nulové konto.

Žalobkyňa vie, že jeho žena nerobila, mali tam dlžobu na byt. V roku 2003 predali spoločný byt, pričom kupujúci poslal peniaze na účet žalobkyne, a to najskôr vo februári 2003 sumu 940.785,- Sk a následne 31.03.2003 sumu 2.160.000,- Sk. Žalovaný musel vrátiť príspevok zo ŠFRB a zaplatiť pokutu, pretože neuzavrel so ŠFRB záložnú zmluvu. Žalobkyňa vo februári 2003 vybrala jednak sumu 70.000,- Sk, jednak sumu 646.341,- Sk a v marci sumu 200.000,- Sk, pričom tieto čiastky boli vyplatené ŠFRB. Vie, že žalovaný si ešte k tomu doplácaval nejakú čiastku. Tým sa vyčerpala prvá splátka za byt v sume 940.000,- Sk. Potom jej na účet prišlo 2.160.000,- Sk a vtedy vybrala celkovo sumu v mesiaci apríl 1.871.000,- Sk, pričom od bývalej manželky žalovaného vie, že jej celkom vyplatil za byt sumu 500.000,- Sk, potom jej zaplatil prenájom nového bytu v sume 41.500,- Sk a vie, že platil daň z príjmu za predaj bytu 150.000,- Sk, čo by bolo celkovo 700.000,- Sk, a potom si žalovaný kúpil motorku za cca 160.000,- Sk, automobil BMW na súčiastky za 80.000,- Sk, a ojazdené Mitsubishi Pajero. Peniaze za predaj bytu žalovaného sa tak minuli. Žalovaný okrem toho v roku 2003 rok nepracoval, mal aj dopravnú nehodu s motorkou a mal zdravotné problémy. Vozidlá neboli písané na žalovaného, ale na jeho kamarátku advokátku S. J., pričom ona na nich vôbec nejazdila, pretože nemá vodičské oprávnenie. Žalobkyňa potom pozerala inzeráty a našla v M. jeden menší pozemok. So žalovaným vtedy hovorili, že by to bolo dobré kúpiť na kšeft, že sa to neskôr predá za lepšie peniaze. Žalobkyňa preto zložila zálohu na kúpu tohto pozemku tak, že vybrala z účtu sumu 300.000,00 Sk, z ktorej uhradila zálohu a predávajúcim uhradila tiež poplatok 15.200,- Sk za projektovú dokumentáciu. V auguste podpísala kúpnu zmluvu, pričom kúpnu cenu po odrátaní zálohy doplatila z účtu prevodom na účet predávajúcich v sume 632.625,- Sk dňa 13.08.2003. Nehnuteľnosti riadne nadobudla v auguste, resp. septembri 2003, ako vyplýva z príslušných listov vlastníctva. Zmluvu o dielo na výstavbu inžinierskych sietí podpisovala sama v novembri 2003, keďže sa ako vlastníci pozemkov v M., ktorých bolo asi 24, bavili o tom, či budú stavať dom alebo pozemky predajú. Žalobkyňa uviedla, že sa po kúpe toho pozemku dohodli, že budú stavať dom, ale dohoda bola taká, že ak žalobkyňa do toho vloží peniaze a aj žalovaný do toho vloží peniaze, tak po kolaudácii si to rozdelia do podielového spoluvlastníctva. V čase, keď žalobkyňa kupovala pozemok, sa o to žalovaný vôbec nezaujímal. Keďže otec žalobkyne postavil domy jej sesternici a ďalším z rodiny, tak bola za jej rodičmi spolu so žalovaným a otca sa spýtala, či im pomôže svojpomocne postaviť dom. Otec jej povedal, že M. je pre neho dosť ďaleko, ale že keď ho bude voziť, tak jej pomôže. Ona potom uzavrela zmluvu o dielo na výstavbu inžinierskych sietí, za ktoré postupne v splátkach a podľa faktúr uhradila sumu 150.000,- Sk. Žalobkyňa pri výsluchu poukázala na prehľad všetkých výberov, ktoré vykonala v apríli 2003 s tým, že žalovanému vybrala celkom sumu 1.871.000,- Sk a tieto finančné prostriedky mu osobne odovzdala, to znamená, že k aprílu 2003 jej zostalo na účte z finančných prostriedkov žalovaného suma 300.000,- Sk. Túto sumu jej fakticky žalovaný dlhoval za rôzne veci, ktoré mu odfinancovala, napríklad mu kúpila gumené pneumatiky na auto, platila mu šeky či nájomné za byt. Aj keď žalovaný pracoval v Rakúsku, zarobil cca 1.100,- Eur, pričom veľa fajčil a mal od roku 2002 dva úvery ešte s bývalou manželkou, ktoré splácal, a teda žalovaný žalobkyňu nenosil žiadne peniaze a nič jej nedával, ani keď sa nasťahoval k nej do bytu v B.. Povedal žalobkyňu, že sa s ňou vyrovná, keď predá byt v X., čo mali so ženou. Žalobkyňa to brala a potom, keď predali ten byt, tak sa skutočne s ňou vyrovnal, pričom sa jednalo o tých 300.000,- Sk. Žalovaný vtedy nemusel dať poslať peniaze na účet žalobkyne a vyhovárať sa na to, že na Slovensku účet nemal, ale mohol dať poslať peniaze aj na účet bývalej manželky, a potom sa s ňou vyporiadať. Je pravdou, že tieto peniaze žalobkyňu prišli a aj rýchlo odišli. Žalovaný v Rakúsku vykonával práce stavebného charakteru, pričom robil do roku 2005 práce cez agentúry a od roku 2005 po tom, ako sa im narodil syn, pracoval fixne v jednej firme až do novembra 2010. Žalobkyňa riadne pracovala, a to v reštauráciách, ako vedúca predajne či na pumpe, teda mala riadny príjem. Rodila dňa 25.02.2005, následne poberala materskú dávku z Rakúska, keďže žalovaný tam pracoval a poberala tiež prídavky na deti z Rakúska. Z Rakúska v čase od narodenia žiadne peniaze nedostala až do novembra 2009, kedy sa zamestnala po materskej a vtedy jej Rakúsko vyplatilo v auguste 2008 sumu 330.000,- Sk. Potom od augusta 2008 do novembra 2009 jej vyplácali asi po troch mesiacoch materskú a prídavky na dieťa. Celkom jej vyplatili okolo 2.000,- Eur. Keďže žalobkyňa nedostávala fakticky materskú, tak jej žalovaný riadne platil cca 300,- Eur mesačne a buď jej tie peniaze poslal po jej bratovi, ktorý s ním v Rakúsku pracoval alebo inak. Čo sa týka výstavby rodinného domu, uviedla žalobkyňa, že so stavebnými prácami začali v roku 2004, kedy vykopali základy. Potom to chvíľu stálo. Tie základy robili otec žalobkyne, jej brat, žalovaný, potom dvaja K. a nejaký G.. Materiál na základy, t.j. betón a ostatné veci platila žalobkyňa a betón im prišiel od N. E. M.. Na otázku sudkyne, aký mala príjem v roku 2004, keď by mala byť nezamestnaná, žalobkyňa udala, že vtedy riadne poberala podporu v nezamestnanosti vo výške asi 75 % z príjmu. K pozemku pod stavbou domu uviedla, že tento nadobúdala s tým, že naňho už bolo vydané stavebné povolenie v roku 2000 pre spoločnosť Consulting, s.r.o. na výstavbu 24 rodinných domov v M.. V roku 2003 žalobkyňa uzavrela s vlastníčkou pani B. kúpnu zmluvu, ktorou jej odpredala pozemky na výstavbu

domu s vydaným stavebným povolením na výstavbu rodinného domu. Následne žalobkyňa uzavrela zmluvu so spoločnosťou Vodné stavby Bratislava na dodávku stavebných prác k IS a v máji 2004 podala žiadosť o zmenu stavebníka na výstavbu rodinného domu. Výsledkom konania bolo rozhodnutie zo 06.07.2004, ktorým povolili vstup žalobkyne do stavebného konania, ako stavebníka. Výstavba začala v roku 2004, kedy urobili základy, ktoré robil jej otec, brat, žalovaný, a potom nejaký jeho bývalý kolega a dvaja kamaráti. V roku 2004 potom stavba chvíľu stála, pretože sa im narodil syn a žalobkyňa bola u svojich rodičov, aby jej pomohli s malým dieťaťom, pretože mala zdravotné komplikácie, a žalovaný býval stále v jej prenajatej garsónke a pravidelne chodil každý týždeň do B. B. a priamo z B. B. do práce. V roku 2005 nakúpili tehly, ktoré ich vyšli cca na 44.000,- Sk + 2.000,- Sk dovoz a nakúpili tiež materiál - štrk, cement a s prácami pokračovali v roku 2006, kedy vlastne realizovali hrubú stavbu. Tieto staveniská v M. strážili dvaja cigáni so psami, ktorí zároveň aj vykonávali stavebné práce pre stavebníkov, a s týmito dvomi osobami sa dohodli, že by im vytiahli obvodové steny, čo im aj zrealizovali. Platili im 500,- Sk na deň, a potom sa aj všetci stavebníci skladali na stráženie po 100,- Sk. Takto títo dvaja cigáni vystavali obvodové múry za cca 2 týždne. Odtiaľ mala žalobkyňa kontakt na pána L., ktorý vykonával stavebné práce v tejto oblasti a s ním sa dohodla, pričom však pri všetkom bol aj žalovaný, že by im zastrešil tieto obvodové múry, aby stavbu uzavreli aspoň strechou. Taktiež tam boli robené schody, ktoré robil brat otca žalobkyne, jej brat a žalovaný, takže vlastne na konci roku 2006 mali postavenú a zastrešenú hrubú stavbu. To ich vyšlo okolo 400.000,- Sk. Také schody sa vtedy betónovali a robili za cca 80.000,- Sk, a strýko žalobkyne im ich robil zadarmo. V roku 2007 sa rozhodovali, čo s domom, či idú pokračovať alebo ho predajú a vzájomne sa dohodli, že idú pokračovať v stavbe. Väčšinou na stavbu chodil otec žalobkyne, jej brat a žalovaný. V roku 2007 pokračovali v stavbe. Jej brat, otec a žalovaný chodili a postavili vnútorné priečky. Ona od susedov mala kontakt do Dunajskej Stredy na robotníkov, ktorí im urobili potery. Boli to traja ľudia a žalobkyňa im za potery zaplatila okolo 50.000,- Sk. Potom im robili Oraváci fúkané omietky, strojovo a tiež ju to vyšlo okolo 50.000,- Sk. Ona potom potrebovala zabezpečiť kúrenie, a to dolu podlahové a aj hore v kúpeľni, a dala si urobiť ponuku u pána N. vo firme Gaja v Malackách, pričom vo februári 2008 mu dala zálohu 60.000,- Sk (č.l. 373-377), ďalšiu zálohu 30.000,- Sk mu dávala 25.03.2008. Dňa 28.05.2008 vybrala 78.000,- Sk z jej účtu (č.l. 376) a tieto peniaze mu dala v ten deň, pričom mali ísť tieto peniaze na kúpu kotla. Pánu N. ešte doplatila sumu okolo 2.500,- Sk za dvoch ľudí, ktorí jej prišli namontovať kotol, t.j. peniaze za prácu. V dome tiež potrebovali žumpu, a teda žalobkyňa oslovila pána Z. zo Zohoru, s ktorým dohodla zrealizovanie žumpy, ktorá ju stála 30.000,- Sk. Tento doklad nemá, lebo išiel na certifikát na žumpu na stavebný úrad a tam je tento doklad doložený, koľko platila za žumpu. Pánovi Z. ešte za výkop a odvoz hliny a osadenie žumpy platila v hotovosti 5.000,- Sk. To znamená, že fakticky takto hotová stavba bez okien a dverí, vrátane žumpy, ju vyšla na cca 500.000,- Sk a v takomto stave bola stavba v roku 2008. Ona ešte v priebehu roku 2007 objednala plastové okná a dvere do celého domu v M. vo firme Cevaservis, s.r.o., pričom tieto okná prišli montovať dňa 03.12.2007 a ona za tieto okná zaplatila 123.500,- Sk a ďalších 22.000,- Sk zaplatila za sieťky a parapety, ktoré tiež vtedy namontovali (č.l. 385-386). Takto bol dom zastrešený a uzavretý už v decembri 2007, a v roku 2008 tam už bolo aj kúrenie a voda. V roku 2008 žalobkyňa zohnala elektrikára, ktorý im urobil komplet elektriku do domu a ona mu platila cca 80.000,- Sk, pričom pre tieto peniaze prišiel k nim do B. B.. Ďalej žalobkyňa objednala vo firme ROGI u pána T. komplet dlažbu dolu, kde je podlahové kúrenie. Vtedy vybrala z jej účtu 100.000,- Sk (č.l. 364). Tiež kúpila 14 vriec lepidla po 500,- Sk, a to bez faktúry, aby to mala lacnejšie. Čo sa týka dlažby, tak žalobkyňa sa dohodla s pánom Š. z Lozorna, ktorému dala zálohu 5.000,- Sk na dlažbu, avšak tento pán urobil len stredovú líniu dlažby a viac už neurobil nič, dokonca jej aj ukradol lepidlo. Ona sa s ním vtedy pohádala a potom im otec, ktorý je murár, dokončil na dome všetku dlažbu. V roku 2008 si žalobkyňa vybrala kuchyňu a dala si spraviť viaceré ponuky, nakoniec oslovila stolára N. a dohodli sa, že vyrobí kuchyňu na mieru, a to drevenú s vysokým leskom, kombinovanú s nerezom. Žalobkyňa dala pánovi N. najprv zálohu 30.000,- Sk (č.l. 393), potom mu vložila na účet ďalšie peniaze, a to dňa 27.10.2008 sumu 70.000,- Sk. V roku 2009 robil ešte zástenu, špeciálnu skriňu so žalúziami, zapracovanú do steny, sokle a úchytky na celú kuchyňu. Tu už bola táto zástena drahšia a najdrahšia bola skriňa so žalúziovými dverami, špeciálne objednaná z Nemecka, za čo žalobkyňa zaplatila sumu 895,00 Eur. Kuchyňu zmontovali koncom novembra 2008. Taktiež žalobkyňa ešte v roku 2008 kupovala spotrebiče do kuchyne, na čo vybrala z účtu 100.000,- Sk (č.l. 363) a dala zálohu 7.000,- Sk firme Tere, s.r.o. v Bratislave, u ktorej objednávala chladničku, umývačku, mikrovlnku, teplovzdušnú rúru a indukčnú varnú dosku. Všetko značky Electrolux a všetko zaplatila v hotovosti 100.000,- Sk. Dňa 13. októbra 2008 dovezli túto bielu techniku tak, aby ju stolár mohol zamontovať do kuchynskej linky. Ona ešte potom dokúpila digestor v Damone za 40.000,- Sk. Kúpila tiež hrnce asi za 10.000,- Sk, drez s batériou v hodnote 18.663,40 Sk, žiarovky a osvetlenie do celého domu, ako stropné svetlá, bočné svetlá a bodové osvetlenia a rôzne vybavenie do domácnosti,

celkom v hodnote cca 3.000,- Eur. Ešte v roku 2008 komplet zariadila spálňu komodou, posteľami, nočnými stolíkmi a skriňou, za ktoré zaplatila 17.784,- Sk za nábytok, 449,- Eur za skriňu a sumu 14.400,- Sk za matrace, 19.784,- Sk za posteľ, komodu a dva nočné stolíky. Taktiež do domu zakúpila a dala položiť laminátové podlahy, čo ju vyšlo okolo 60.000,- Sk v obchode Merkury market vrátane záruční a dvier. Všetko položil a namontoval pán N., ktorému za to zaplatila 6.000,- Sk. Za podlahy zaplatila sumu 31.000,- Sk a za zárubne a dvere 32.000,- Sk do celého domu. Taktiež zariaďovala spodnú kúpeľňu, ešte v roku 2008 zaplatila do kúpeľne kúsky nábytku a príslušenstvo za 41.310,- Sk. Do obývačky kúpila stolík TV v hodnote 257,- Eur, barové stoličky v hodnote 90,- Eur a jedálenské stoličky so stolom v hodnote 295,- Eur. Detskú izbu zariadila synovi sestra žalobkyne a kúpila mu nábytok v hodnote cca 36.000,- Sk. Zakúpila tiež sedáciu súpravu do obývačky v hodnote 722,- Eur. Právny zástupca žalovaného sa žalobkyne dotazoval na to, akými finančnými prostriedkami žalobkyňa disponovala pred začatím výstavby rodinného domu, na čo uviedla žalobkyňa, že všetky tieto skutočnosti doložila dôkazne do spisu a podrobne sa k finančným prostriedkom, ktoré investovala do výstavby rodinného domu, vyjadrila. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňu spoznal v roku 2002 cez jeho kamaráta. Návrh na rozvod manželstva podával žalovaný v máji 2003 a právoplatne rozvedený bol v máji 2004. Spoločne s bývalou manželkou ešte počas manželstva v roku 2002 predávali byt v Bratislave a keďže žalovaný nemal na Slovensku účet, pretože pracoval v Rakúsku, tak sa dohodli, že peniaze z predaja za tento byt prevedú na účet žalobkyne, kam aj previedli prvú časť ceny vo februári 2003 v sume 940.785,- Sk a 31.03.2003 sumu 2.160.000,- Sk. On potom svojej bývalej žene previedol finančné prostriedky, ktoré žalobkyňa vybrala z tohto svojho účtu na vyporiadanie ich spoločného majetku, a to sumu 50.000,- Sk dňa 09.03.2003 a 450.000,- Sk dňa 05.04.2003, čím bol jeho majetok s bývalou ženou vyporiadaný. Po predaji tohto bytu sa žalovaný odsťahoval do Rakúska, kde býval a pracoval v rokoch 2001-2010. V roku 2001 si tam aj vybavoval vodičský preukaz, ktorý v Rakúsku musel mať a v Rakúsku mal aj trvalý pobyt od 20.08.2001 do 12.03.2008. Okrem toho z jeho finančných prostriedkov zaplatil manželke kauciu, t.j. 3 nájomné vopred za byt č. XX na Y. X a realitnej kancelárii zaplatil províziu 10.000,- Sk za prenájom tohto bytu, nešlo pritom o peniaze, ktoré boli na účte žalobkyne. V roku 1999 si v Rakúsku zobral úver 18.168,21 Eur na dofinancovanie bytu na G.K. XX, kde spolu s bývalou manželkou bývali. Žalobkyňa o ňom tvrdila, že si ponechala sumu 300.000,- Sk z jeho peňazí na jej účte, pretože musela zaňho doplácať rôzne pôžičky, úver, gummy a podobne, pričom tieto tvrdenia podľa žalovaného nie sú pravdivé. Žalovaný po celú dobu buď riadne pracoval alebo poberal podporu v nezamestnanosti, napr. vo februári 2010. Mal teda finančné prostriedky a tieto poberal v Rakúsku. Často u jeho zamestnávateľa robil nielen počas štandardnej pracovnej doby, ale na základe osobitnej dohody aj po skončení riadnej práce, za čo mu zamestnávateľ vyplácal nadčasy. Z týchto finančných prostriedkov žalovaný staval jeho rodinný dom. V máji 2004 tiež pracoval u jednej firmy a zarobil 8.580,- Eur popri riadnom príjme. Pokiaľ ide o jeho peniaze na účte žalobkyne, vo februári 2003 žalobkyňa z týchto peňazí na jej účte previedla sumu 646.341,- Sk, a to na Štátny fond rozvoja bývania, keďže tieto peniaze musel žalovaný fondu vrátiť kvôli ich použitiu na iný účel ako na bývanie. V marci 2003 z účtu vybrala ďalších 200.000,- Sk, ktoré previedli zase na fond bývania, pretože žalovaný dostal pokutu za predčasné splatenie úveru. V týchto sumách je už zohľadnené, že ŠFRB mu vrátil na účet žalobkyne sumu 85.365,94 Sk po 02.12.2003. Dňa 08.03.2004 žalobkyňa vybrala 155.000,- Sk, ktorými žalovaný zaplatil daň z príjmu za predaj bytu. Žalovaný už potom cez žalobkyňu nevyberal žiadne peniaze. Žalobkyňa mala na účte pred prijatím peňazí za byt sumu 790,99 Sk. Žalovaný ďalej uviedol, že počul od známeho, že žalobkyňa poslala sumu 300.000,00 Sk firme Ragusa v júli 2003, pretože chcela podnikat' s vínom a táto firma mala dovážať víno z Chorvátska. Žalovaný žalobkyňu uviedol, aby Ragusa vrátila tých 300.000,- Sk, ktoré im poukázala z jeho peňazí, pričom dňa 04.03.2004 Ragusa vrátila na účet žalobkyne sumu 187.000,- Sk, dňa 30.06.2004 sumu 35.000,- Sk a 21.10.2004 sumu 35.000,- Sk, spolu teda 257.000,- Sk, pričom zvyšných 43.000,- Sk už žalovaný nevie, či boli vrátené. Žalovaný mal jeho finančné prostriedky na stavbu domu na účte žalobkyne minimálne v sume 513.658,- Sk plus tých 300.000,- Sk, ktoré previedla Raguse. Keď žalobkyňa tvrdí, že dňa 26.06.2003 vybrala sumu 300.000,- Sk a z tejto sumy následne dňa 21.07.2003 vyplatila zálohu na kúpu pozemku v sume 70.000,- Sk a následne dňa 15.02.2004 z týchto peňazí uhradila ešte sumu 15.200,- Sk za projekt, uviedol k tomu žalovaný, že on tento pozemok našiel v inzeráte asi 19.07.2003 a 20.07.2003 sa naň bol hneď pozrieť v M., kde hovoril s realitným maklérom, ktorý mu uviedol, že o pozemky je veľký záujem a že ak ho chce, musí mu na ďalší deň doniesť zálohu. On žalobkyňu večer uviedol, nech vyberie peniaze, pričom tieto boli peniaze žalovaného na jej účte a nech ide zaplatiť tú zálohu na pozemok. Ona mu potom priniesla originál príjmový doklad spolu s dohodou o zložení peňažnej zálohy. Nemôže byť pravdou, že žalobkyňa na kúpu pozemku vybrala už 26.06.2003 sumu 300.000,-Sk, keďže v tento deň ešte žalovaný nemal vedomosť o tom, že niekedy v júli bude kupovať nejaký pozemok a o tomto pozemku, ktorý kúpil, sa dozvedel prvýkrát 19.07.2003,

resp. 20.07.2003. Sestry B. predávali žalobkyni v celosti pozemok pod domom, pričom zostatok kúpnej ceny vo výške 632.625,- Sk žalobkyňa uhradila dňa 13.08.2003 z peňazí žalovaného, ktoré mal na jej účte. Žalovaný vedel o tom, že kúpna zmluva sa uzatvára na meno žalobkyne, ale fakticky išlo o jeho pozemok, na ktorého kúpnu cenu dal on finančné prostriedky. Kúpnu zmluvou dňa 27.08.2004 odkúpil od žalobkyne tento pozemok pod domom. On ho predtým kúpiť nemohol, pretože nebol rozvedený a následná kúpa sa realizovala už po právoplatnosti rozvodu žalovaného. Z toho dôvodu si aj strany dohodli kúpnu cenu 1,- Sk. Dňa 06.02.2006 uzavreli strany aj zmluvu o kúpe príjazdovej cesty, a to taktiež za symbolickú sumu 1,- Sk, keďže aj peniaze na kúpu prístupovej cesty boli žalovaného. Túto kúpnu zmluvu kataster nezapísal, pretože údajne v kúpnej zmluve nemali formulku, že predávajúci predáva a kupujúci kupuje. Kataster mu aj zaslal rozhodnutie o tom, že prerušuje konanie na vykonanie opravy tejto kúpnej zmluvy, avšak žalobkyňa toto rozhodnutie prevzala a žalovanému ho nedala. On sa potom začal súdiť s katastrom, ale prakticky k zápisu tejto kúpnej zmluvy nedošlo, a tak táto časť pozemkov zostala vo vlastníctve žalobkyne. Žalovaný požiadal dňa 10.05.2006 o zmenu stavebníka z dôvodu, že sa stal vlastníkom pozemku, pretože stavebné povolenie bolo vydávané vlastníkom pozemkov, na ktorých mala byť výstavba. Stavebný úrad mu potvrdil, že sa stal stavebníkom rodinného domu na základe vlastníckych vzťahov. Následne bola doručená výzva mesta Stupava na odstránenie oplotenia na pozemku, kde je dôležité, že v tejto výzve mesto Stupava žalovaného oslovuje ako vlastníka rozostavaného rodinného domu a pozemku pod ním a že bola takto doručená aj žalobkyni, teda nie sú pravdivé tvrdenia žalobkyne, že ona nevedela o zmene stavebníka a že sa to dozvedela až tesne pred podaním žaloby. Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX, ktorý si dala vypracovať žalobkyňa na určenie ceny pozemku, vyplýva, že v danej dobe sa na tomto pozemku nič nenachádzalo a nebola tam začatá žiadna výstavba, inak by to v ňom bolo uvedené. K tvrdeniu žalobkyne, že okrem vlastnej kanalizácie k domu zaplatila aj podiel na kanalizácii, ktorý bol rozrátaný na úhradu podielu R.. Ž. pre všetkých vlastníkov pozemkov uviedol žalovaný, že to nie je pravda, teda že žalobkyňa neuhradila ďalšiu časť za kanalizáciu ako podiel na úhradu podielu R.. Ž.. Všetky prídavky na deti a odpočítateľná suma na dieťa boli vždy poukazované na účet žalovaného v UnicreditBank Austria, a. g. č. F. v Rakúsku a žalovaný poprel tvrdenie žalobkyne, že by jej boli vyplatené akékoľvek prídavky na dieťa vrátane odpočítateľných súm. Prídavky zrušil v roku 2008 tým, že prestal pracovať v Rakúsku. Ak žalobkyňa tvrdila, že dostala celkom rodinné prídavky cca 11.000,- Eur, tak takúto sumu nikdy nedostala, keďže všetky prídavky na deti boli vyplácané na účet žalovaného. V roku 2008 mu už neboli vyplatené žiadne prídavky na deti. Žalovaný tiež poukázal na to, že v zápisnici z pojednávania z roku 2016 v trestnej veci 3T/63/2016 žalobkyňa uviedla, že poberala prídavky na dieťa z Rakúska a kúpnu cenu automobilu 125.000,- Sk vyplatila z týchto finančných prostriedkov, ktoré mala mať doma. V tomto konaní zas tvrdí, že brala materskú z Rakúska do roku 2010 a za celé obdobie dostala sumu 350.000,- Sk. K tomu právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobkyňa tu na jednej strane deklaruje, že obdržala prídavky na dieťa z Rakúska, čo žalovaný popiera, a súčasne v jednom konaní deklaruje, že tieto prostriedky použila na stavbu domu a v inom konaní tvrdí, že ich použila na kúpu auta. Svedok W. Š. (brat žalobkyne a krstný otec syna strán sporu) pri výsluchu uviedol, že v dobe, keď žalobkyňa so žalovaným začali stavať dom, pracoval spolu so žalovaným v Rakúsku. So žalovaným spolu bývali v B. na garsónke, ktorú mala prenajatú žalobkyňa a odtiaľ chodili do roboty. Žalobkyňa s nimi nebývala, ona bývala doma v B. B.. Svedok nevedel uviesť, kedy sa začal dom stavať, dátumy si nepamätá. Nezaujímal sa ani o nejaké okolnosti výstavby v zmysle, kto vybavoval povolenia, ako boli kupované pozemky, či ako to bolo financované. Jednoducho len vypomáhal pri prácach na dome, a to prakticky od úplného začiatku až kým žalovaný kopal bazén, vtedy sa pohádali a odvtedy tam už nebol. Vypomáhal tam vždy cez víkendy. Keď to bolo obývatel'né, strany sa tam nasťahovali, svedok tam tiež párkrát prespal. Okrem svedka pomáhali žalovanému s výstavbou jeho kolegovia z partie v Rakúsku. Svedkov otec robil dlažbu a obkladal kúpeľňu. Otcov brat bol šalovať schody. Svedok tam robil pomocníka napr. žalovanému rezal tehly a podobne. Hore mu pomáhal aj robiť priečky. Na otázku PZ žalobkyne koľkokrát tam približne bol pomáhať, uviedol svedok, že tam bol stále, zo všetkých pomocníkov tam bol on najviac. Keďže žalovaný býval cez víkendy v B., chodili odtiaľ spoločne. Žalovaný si to celé dirigoval, svedok mu len pomáhal. Myslí si, že žalobkyňa mala dostatok financií a vedela výstavbu domu financovať. Vie, že jej kamarát po častiach vracal sumu asi 550.000,00 Sk. Okná na rodinnom dome robila firma Y. N. z Plaveckého Mikuláša, ktorého svedok pozná osobne. K otázke, či chodila žalovanému pomáhať aj jeho rodina uviedol, že keď tam bol prítomný on, tak tam jeho rodina nebola. Svedok tiež uviedol, že keď žalovaný vyhodil svojho syna z domu, tak sa oňho staral a kupoval mu potrebné veci, keďže žalobkyňa nemala vtedy nič. Žalobkyňa svedka nijako finančne alebo materiálne nepodporuje a výsledok tohto sporu nemôže mať na neho žiadny finančný ani iný dopad. So žalobkyňou sa pravidelne stretáva. Rozprával sa s ňou aj o tomto spore, vrátane toho, čo je predmetom tohto sporu, teda že sa súdi o dom, pozemky a tak všeobecne. Posledný rozhovor mal prebehnúť asi pol

roka dozadu. Na doplňujúcu otázku PZ žalovaného, čo znamená, že bol pri výstavbe domu stále, uviedol svedok, že tam bol vždy, keď mu žalovaný zavolať, že ho potrebuje. Určite to nebolo každý víkend. Začal mu vypomáhať pri ťahaní múrov a potom pri priečkach. Nebol pri všetkých prácach na dome. Rozsahovo to bolo určite viac ako dvadsaťkrát, ale nevie uviesť presný rozsah. Celkovo sa tej stavby zúčastňoval rok a pol až dva, nevie presne. Pohádali sa pri tom bazéne, vtedy mu prestal pomáhať. Ale oni tam už vtedy bývali. Žalovaný k tomu poukázal na rozpor v tvrdeniach svedka, keďže stavba sa začala v roku 2005 a strany sa doňho nasťahovali v roku 2009, kedy ešte dom nebol dokončený. Svedok pritom vypovedal, že pracoval na stavbe 1 rok až 2 roky, čo je v rozpore s jeho tvrdením, že bol na stavbe stále až do hádky pri vyhotovovaní bazéna. Pokiaľ ide o rozsah prác svedka na stavbe, tento uviedol, že tam robil vždy to, čo mu žalovaný povedal. On to vymeral a kázal, čo má robiť svedok. Ohľadom nakladania s financiami žalobkyne uviedol svedok, že o takýchto veciach nevie, nestará sa o to. Nevie o tom, že by dostala nejaký dar od rodičov, ani že by predala nejakú nehnuteľnosť alebo inú vec v čase od roku 2002 do roku 2010. Na otázku, či vie, na základe čoho si žalobkyňa odvodzuje práva k rodinnému domu, uviedol, že sa o také veci veľmi nezaujíma. Myslí si ale, že sa jedná o to, že to robili spolu, a že mu niečo zaplatila, tak to chce naspäť. Podľa svedka jeho sestra žalobkyňa sa na stavbe podieľala tak, že niečo vybavovala, nevie ale čo. Fyzicky tam nebola s nimi, bola doma s malým. Svedok nebol prítomný žiadnych jednaní strán ohľadom domu. Na stavbe pracoval svedok bez nároku na odplatu. V konaní bol vypočutý aj svedok W. O. M., ktorý je susedom daného rodinného domu. O predmete sporu vie, že sa strany dohadujú o tom, komu má patriť dom a či tam spolu bývali. Svedok sa do tej lokality nasťahoval v decembri 2006. Žalobkyňa so žalovaným sa tam nasťahovali asi tri roky po nich v roku 2009. Ešte pred výstavbou sa stretávali susedia, ktorí mali pozemky na danej ulici, keďže sa jedná o ulicu pozostávajúcu asi z 24 domov a oni potrebovali riešiť otázky spoločného záujmu typu ulica, kanalizácia a podobne. Pri týchto stretnutiach si svedok pamätá, že na listinách bola napísaná žalobkyňa, ale stretnutí sa zúčastňovali obaja. Keď riešil zmenu stavby pred dokončením, asi v roku 2004-2005, potreboval súhlas dotknutých vlastníkov a vtedy si pamätá, že jednal so žalobkyňou ako stavebníčkou. Žalobkyňa bola vtedy tehotná. Strany tam bývali do roku 2014, kedy medzi nimi vznikli nejaké rozpory. Žalovaný vyhodil žalobkyňu so synom von z domu. Nevie, či vymenil aj zámky, ale žalobkyňa sa tam nevedela dostať. Boli tam aj viackrát policajti, ale nevie, s akým výsledkom. Žalovaný býva doteraz v tom dome aj s priateľkou. Výstavbu domu svedok nevie, ako realizovali, ale myslí si, že svojpomocne, prípadne s asistenciou rodiny a niečo im robili stavebné firmy. Určite sa jedná o strechu, visela tam reklama tej firmy. Žalobkyňu i žalovaného videl svedok na stavbe, chodili tam. Okrem nich tam videl aj iných ľudí, ale nevie ich identifikovať. Žalobkyňa bola tou osobou, s ktorou sa oficiálne komunikovalo a ktorej podpis sa vyžadoval. Ohľadom toho, kto zo strán čo platil, sa vyjadriť nevedel. Na otázky PZ žalovaného ohľadom jeho informovanosti o predmete sporu uviedol svedok, že u nich na ulici sa riešilo, že medzi stranami sú rôzne spory. Veľakrát riešili, kto je stavebníkom, komu to patrí, prečo sa žalovaný tak zachoval, prečo sa nevyrovnali a tak ďalej. Svedok videl, čo sa tam deje, pretože je ich sused. So žalovaným si netelefonoval, stretávali sa len na ceste ako susedia. Kedysi sa rozprávali, nikdy ale nie o tomto spore. Teraz sa už ani veľmi nerozprávajú. So žalobkyňou taktiež neudržiaval nejaké bližšie vzťahy. Vie, že to chcela raz na ulici riešiť, keď ich bolo na ulici trochu viac. Svedok vysvetlil, že keď hovorí, že sa to riešilo na ulici, tak to bolo tak, že susedia si navzájom povedali, čo o veci vedia. Nebolo to tak, že by ich žalobkyňa o tejto veci informovala. Občas si žalobkyňa zavolala s manželkou, ako sa má a ako sa má syn. V období posledného roku volala asi raz a so svedkom volala raz, či by išiel svedčiť. So žalobkyňou sa rozprával o predmete sporu na ulici za prítomnosti manželky a inej susedky. V roku 2006 bol podľa svedka dom už rozostavaný, ale jeho stav si už nepamätá. Žalovaného na dome videl pracovať, nevedel už, či tam pracoval sám alebo s niekým. Nikdy nebol prítomný žiadneho jednania medzi stranami sporu, vie len, že zo začiatku bola žalobkyňa na všetkých papieroch, tak preto sa domnieval, že je vlastníčka. Nepamätal si, že by mu nejaký súhlas a podobne podpisoval žalovaný. O finančnej situácii strán informovaný nie je, nevie, ako bola financovaná stavba domu. Vo veci bol vypočutý aj M. Š., otec žalobkyne. Ešte pred výsluchom M. Š.S. predložila žalobkyňa súdu jeho čestné vyhlásenie, v ktorom uviedol, že bol pracovať, pomáhať s výstavbou rodinného domu v M.. Pracoval od základov rodinného domu jej dcére aj vnukovi. Je vyučený murár a týmto prácam rozumie, čo sa týka dlažby, obkladov kúpeľne, robil to sám. Taktiež bol pri prácach, keď sa robil plot, terasa a iné práce okolo domu. Za prácu si nezobral ani korunu, robil to zadarmo pre svoju dcéru. Vyhlásil tiež, že z rodiny žalovaného sa na prácach nikto nepodieľal. Pracovať sa chodilo cez víkendy z B. B., a to žalovaný, svedok M. Š. a jeho syn jedným autom. Brat M. Š. J. bol robiť v M. schody, ktoré šaloval, keďže je vyučený tesár, a to taktiež bez nároku na finančnú odmenu. Pri svojom výsluchu na súde svedok uviedol taktiež, že na tom dome pracoval, a to bezodplatne. Robil so žalovaným základy, pričom tam dva dni robil aj jeho kamarát G., ktorý potom pre nezhody odišiel. Potom prišiel pomáhať z W. B. so synom a tak tie základy dorobili. Svedok na dome robil ďalej dlažbu a

obklady, ako aj sprchový kút a záchod. So žalovaným robil tiež terasu a dorábala betónový plot. Celkovo tam robil asi dva týždne, z toho kúpeľňu týždeň, asi tri dni tie základy a štyri dni zvyšok. Keď pracoval na stavbe, pracoval podľa pokynov žalovaného. Z rodiny žalovaného tam nebol pomáhať nikto, len jeho otec doviezol stolára, ktorý obkladal schody. Na stavbe pomáhal aj svedkov brat a syn a zdá sa mu, že aj synovec L., pričom svedok pozná aj firmy, ktoré na ten dom dodávali veci. Napríklad okná dodávala tá firma, ktorá robila okná aj jemu a svedok vie, že to platila žalobkyňa. Žalobkyňa tiež platila kuchynskú linku, čo sa tam montovala. Strany bývali v dome spolu asi päť až šesť rokov. Výstavba domu trvala asi 4-5 rokov. Svedok vnímal ako vlastníkov obe strany sporu, vie, že to bolo písané na dcéru. Kto bol stavebník, nevie. Pokiaľ ide o finančnú zabezpečenosť žalobkyne, svedok vie o tom, že si jeho dcéra šetrila, ale nevie, koľko. Aj oni ako rodičia deťom šetrili a v osemnástich im to dali, nevie ale už koľko. O jej finančnú situáciu sa nestará, nevie, aké mala príjmy zo zamestnania. Jej životný štandard bol priemerný. Na otázku, či vie o tom, že žalobkyňa vložila peniaze do rodinného domu, uviedol svedok, že asi vložila, veď u nich vyplácala tých elektrikárov. Nevie, koľko žalobkyňa zaplatila za práce na dome. Na otázku, či vie o tom, či žalovaný platil nejaké peniaze na ten dom uviedol svedok, že asi musel platiť, ale vyplácať ho nič nevidel. Videl len, ako dal 2.000,00 Sk za práce na základoch G.. Ohľadom čestného vyhlásenia uviedol svedok, že on ho nepísal, iba podpísal. Predložené mu to bolo žalobkyňou. Žalobkyňu podporuje finančne, aj jej syna. Ohľadom žalovaného uviedol, že vie, že robil v Rakúsku stavbárčinu, pracoval tam s jeho synom. Vie, že medzi jeho synom a žalovaným boli konflikty, resp. že sa mu syn vyhráždal a že sa to aj riešilo na polícii. Svedok nevie o tom, že by medzi jeho dcérou a žalovaným bola uzatvorená nejaká dohoda týkajúca sa domu. V konaní bolo predložené čestné vyhlásenie J. Š., strýka žalobkyne, ktorý prehlásil, že bol v M. na rodinnom dome na N. v rozostavanej stavbe robiť schody, pretože je vyučený tesár. Boli tam s ním pracovať jeho brat M. so synom W. F. B., išli jedným autom z B. B.. Pracoval bez nároku na odmenu, robil to pre neter X.. Súd v konaní vypočul ako svedka aj B. H., ktorý uviedol, že vzťah ku stranám nemá prakticky žiadny, len na jednej ulici v rovnakom čase stavali dom. Svedkov dom je križom od domu, v ktorom býva žalovaný. Svedok ho ale následne predal, už tam nebýva. On svoj dom staval spolu s bratom a pamätá si, že dom oproti staval žalovaný sám, pričom ho s bratom obdivovali, aké nové technológie používa. Vedel, že robí v Rakúsku, tak asi odtiaľ si to nosil. On si ho pamätá na stavbe vždy samého, akurát niekedy potreboval pomôcť, tak zavolať ich, lebo mali s bratom auto s hydraulickou rukou, tak napr. keď robil strop, podávali mu palety s vložkami. Žalovaného vidal na stavbe asi od roku 2005-2006. Svedok dom predal skôr, ako žalovaný dokončil svoj a predávali ho v tom období 2005-2006. Svedok videl žalovaného robiť základy, hrubú stavbu, múry, šalovanie. Aj schodisko si šaloval sám. Oni mu pomáhali s tými stropmi. Žalovanému dodával svedok materiál a omietky, a to tak, že im vždy zavolať a oni mu to nachystali. Na stavbu prichádzal až po práci. Svedok má stavebnú firmu, preto mu to takto dával. Žalovaný mu za služby a materiál určite aj zaplatil. Myslí, že žalobkyňa mu nikdy za žiadne práce na dome nezaplatila. Svedok nemá žiadnu vedomosť o tom, že by mala žalobkyňa a žalovaný nejakú dohodu ohľadom stavby. On ani nevedel, že sa rozchádzajú. Práce podľa svedka robil žalovaný sám. Oni tam niekedy robili aj cez víkendy súčasne aj so žalovaným a to, že pracoval sám bez pomoci vyplynulo z toho, čo chcel nachystať a čo následne videli, čo spravil. Niekedy mu s prácami pomáhali. Keď tam bol svedok, tak tam žalovaný žiadneho pomocníka nemal. Základy nevie, či robil sám. Na stretnutia stavebníkov ohľadom cesty a iných spoločných záležitostí chodili strany podľa svedka spoločne. Svedok sa o majetkové vzťahy strán nezaujímal. V rodinnom dome, ktorý staval, nebýval. Napokon bola vypočutá aj svedkyňa V. S. J., ktorá sa so žalovaným priateľí už asi tridsať rokov. So žalovaným sa spoznala tak, že sa prisťahovala na B. XX, kde vtedy býval žalovaný so svojou priateľkou a neskôr manželkou v podnájme. Neskôr sa zobrali a keď čakali prvé dieťa, tak ju jeho manželka požiadala, či by si u nej nemohla nahlásiť trvalý pobyt, aby nemusela chodiť naspäť do Martina všetko vybavovať. Neskôr ju o to požiadala aj žalovaný, ktorý tiež pochádzal z okresu Martin. Bývali však stále v tom podnájme. Žalovanému a jeho bývalej žene vždy radila s právnymi vecami. Keď požiadala o rozvod, tak ho varovala, aby nič až do rozvodu nenadobudol, a to z pochopiteľných dôvodov. V tej dobe si ako mladý muž hľadal nové známosti a napokon začal mať bližší vzťah so žalobkyňou. Vtedy hovoril, že nechce už ďalej pracovať v Rakúsku a že radšej bude na Slovensku stavať rodinné domy do hrubej stavby a takto ich predávať. To chcel pôvodne urobiť aj s domom v M.. Svedkyňa bola slobodná matka a nemala dostatok času na to, aby ďalej žalovanému v tomto pomáhala, tak jej povedal, že veci bude vybavovať žalobkyňa. Z toho plynie aj odpoveď na otázku, prečo sa pozemok v M. napísal na žalobkyňu, keďže žalovaný vtedy ešte nebol rozvedený. On už vtedy mal peniaze, lebo už prebiehalo vyporiadanie s jeho bývalou manželkou a predali sa nejaké nehnuteľnosti. Už vtedy hovoril, že mu prišlo zvláštne, keď žalobkyňa ukázala list vlastníctva jej rodičom a nechala ich v tom, že je vlastníčkou pozemku. Keď jej žalovaný povedal, že je aj stavebníčkou v stavebnom konaní, povedala mu, že toto musia dať do poriadku, pretože stavebník je aj vlastníkom domu. Po právoplatnosti rozvodu, keď už mohol pozemok

prepísať na seba, žalobkyňa sa tomu bránila s tým, že nebude v dome bývať, ak jej tam nič nebude patriť. Svedkyňa sa vtedy aj s ňou pohádala. Povedala jej, že po dokončení domu ho môžu dať ohodnotiť a keď žalovanému zaplatí polovicu, tak môže byť polovičnou spoluvlastníčkou. Následne sa podarilo pozemok previesť na žalovaného. Žalobkyňa ostala napísaná len na ceste, čo už nebol taký problém. Potom chceli na stavebnom úrade vybaviť aj veci ohľadom stavby. Najprv stavebný úrad komunikoval so žalovaným normálne, následne s ním komunikovať prestal. Svedkyňa sa domnieva, že to bolo pre nadštandardné vzťahy, ktoré mala žalobkyňa na stavebnom úrade, o čom svedčí tiež rýchlosť pri vydaní kolaudačného rozhodnutia. Ak žalobkyňa tvrdí, koľko mala peňazí, svedkyňa má za to, že to tak nebolo, pretože inak by nebývala pri zoznámení so žalovaným v malej prenajatej garsónke a nejazdila autom, čo sa jej následne rozpadlo. Ďalšie auto jej kupoval žalovaný. Materskú dovolenku trávila u svojich rodičov a vrátila sa až na naliehanie žalovaného. Žalovaný vždy vedel zarobiť peniaze, ale už sa nestaral, čo s nimi bude ďalej. Všetko vybavovala jeho bývalá žena. Svedkyňa mu vytýkala, prečo nemá založený ani účet na Slovensku, že by ho mohol použiť aspoň na tie transakcie po rozvoze, ale on povedal, že ho nepotrebuje. Preto išli všetky peniaze a obchody cez žalobkyňu. V súvislosti s výstavbou rodinného domu žalovanému neposkytovala svedkyňa žiadne služby, len jej pri káve rozprával, čo všetko na dome robil. Bola s ním len na stavebnom úrade, keď chceli dať do poriadku otázku, kto je stavebníkom po kúpe pozemku. Rázne ich však vypoklonkovali. Na otázku, kto fyzicky realizoval stavbu, uviedla svedkyňa, že vie, že si to všetko zabezpečoval žalovaný sám. Robil v Rakúsku a následne rozbiehal podnikanie na Slovensku v stavebníctve, tak kto by bol povolanejší. On jej vždy rozprával, že urobil to alebo tamto, ale svedkyňa si nepamätá konkrétne presne, ktoré veci jej hovoril. Vie, že si o tom viedol denník. Peniaze z predaja bytu v BSM išli žalobkyni. Žalovaný sa vždy vedel s bývalou manželkou dohodnúť. K tomu, že všetko bolo realizované cez žalobkyňu si pamätá, že žalovaný chcel rozbehnúť s nejakým policajtom zo Záhoria podnikanie v dovoze a predaji vína. Žalobkyňa vtedy poslala na účet nejakej firmy 300.000 Sk, avšak z podnikania nič nebolo. Pribehli vtedy obidvaja, že čo majú robiť. Tak žalobkyni radila, aby tlačila na tú firmu nech vráti plnenie, že bolo bez právneho dôvodu a že inak to bude od nich vymáhať. Následne sa to podarilo vybaviť. Tej firme to išlo, lebo policajtovi to nemohli poslať na účet. Ohľadom účtu žalobkyne uviedla svedkyňa, že k nemu žalovaný nemal dispozičné právo. Logicky teda všetky platby musela realizovať žalobkyňa. Svedkyňa len dedukuje, že musela vykonávať platby aj za materiál na dome. Na otázku, či bola prítomná toho, že by žalovaný žiadal žalobkyňu vykonať nejaké vyúčtovanie, uviedla svedkyňa, že áno, dokonca ona mu to povedala. V tom čase bol vzťah medzi nimi už narušený a ona mu povedala, nech si skúsi spočítať, koľko dostal za predaj nehnuteľnosti, koľko sa z toho minulo na stavbu a koľko minula žalobkyňa. Nebola ale svedkom toho, že by také vyúčtovanie bolo vykonané. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, že by sa žalobkyňa podieľala finančne na stavbe domu. Na otázku, či má vedomosť o tom, že by bolo v úmysle strán nadobudnúť dom do podielového spoluvlastníctva uviedla svedkyňa, že určite nie. Žalovaný sa rozviedol a chcel mať bližší vzťah, ale inak chcel sám podnikáť. On ani tento dom v M. nestaval za účelom bývania, ale chcel ho ďalej predáť. On aj mal kde bývať, garsónku si platil aj počas materskej žalobkyne. Myslí si, že úmysel bol taký, že dom bude na konci majetkom žalovaného. Žalovaný podporoval finančne žalobkyňu, ona si stále kupovala nové veci a pritom nepracovala. Zamestnala sa až po materskej. Žalobkyňa ju v súvislosti s týmto sporom kontaktovala. Raz ju navštívila a chcela, aby niečo medzi nimi riešila, ale bohužiaľ už nevie, čoho sa to malo týkať. Vie, že jej povedala, že to si musí vybaviť sama. Ona navštevovala aj iných kamarátov v súvislosti s týmto sporom. Svedkyňa nikdy nebola prítomná pri rozhovore medzi stranami, kde by sa hovorilo, kto a v akom pomere nadobudne dom. Bola účastníkom len tej hádky ohľadom prepisu pozemku. Na otázku, prečo potom tvrdí, že nehnuteľnosti mali byť vlastníctvom žalovaného uviedla svedkyňa, že on to tak vždy tvrdil, že si postaví dom a predá ho ďalej. Ona to vyvodzovala len z toho, čo hovoril žalovaný. Podľa svedkyne žalovaný začal podnikáť zhruba v období, ako sa začalo s tou stavbou. Keď ešte žalovaný nemal u svedkyne nahlásený trvalý pobyt, mal záľuby si kupovať nové autá a podobne a tieto na ňu v tom čase nechal napísať. Nevie ale presne, čo ani koľko, lebo to nesledovala. Nevie, či tam bola aj motorka. On mal papiere na to, aby s tým mohol nakladať v jej mene, tak to nesledovala.

5. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 39, § 40 ods. 1, § 46 ods. 1 a 2, § 118 ods. 1 a 2, § 119 ods. 1 a 2, § 120 ods. 1 a 2, § 132 ods. 1, § 136 ods. 1, 2 a § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na § 68 ods. 1, 2 a § 70 Stavebného zákona, a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Poukázal na to, že vlastnícke právo sa v podmienkach slovenského právneho poriadku nadobúda buď na základe právnych skutočností stanovených zákonom alebo výnimočne priamo zo zákona. Vlastníctvo sa nadobúda buď originárne (pôvodne), alebo derivatívne (odvodene). Pri originárnom nadobudnutí sa nadobúda vec do vlastníctva bez ohľadu na prípadné vlastnícke právo predchodcu; ide napr. o vyvlastnenie, vydržanie, ale aj o zhotovenie novej veci, prírastok či zmluvné

nadobudnutie vlastníctva od nevlastníka tam, kde to zákon umožňuje. V praxi je pritom stále aktuálna problematika nadobúdania vlastníctva k zhotovovanej stavbe. Stavba ako samostatný predmet právnych vzťahov (ako vec v právnom zmysle) vzniká v okamihu, v ktorom je vybudovaná minimálne do takého štádia, od ktorého počínajúc všetky ďalšie stavebné práce smerujú už k dokončeniu takto druhovo i individuálne určenej veci. K tomu u nadzemných stavieb dochádza vytvorením stavu, kedy je už jednoznačne a nezameniteľným spôsobom zrejmé aspoň dispozičné riešenie prvého nadzemného podlažia (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2534/2000). Je nerozhodné, že ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie, pretože vznik stavby nie je totožný s jej stavebnou dokončenosťou. Do tej doby je "stavba" len súčasťou pozemku a nemôže byť napr. samostatne prevádzaná. Vlastníctvo k novo zhotovenej stavbe nadobúda ten, kto stavbu uskutočnil s prejavovým úmyslom mať ju pre seba (stavebník). Komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom povolení, resp. obdobný akt podľa stavebného zákona nie je samo o sebe rozhodné (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1174/2001). Nebolo (a nie je ani dnes) vylúčené, aby sa osoba, ktorá financuje stavbu z vlastných prostriedkov, príp. ju aj buduje z vlastného materiálu a podieľa sa na nej vlastnou prácou, stala vlastníkom stavby napriek tomu, že stavebné povolenie bolo udelené (a kolaudačné rozhodnutie následne vydané) na meno inej osoby, ak taká situácia vznikla obchádzaním stavebných predpisov (NS ČR sp. zn. 2Cdon 1312/1996). Vlastníkom stavby sa stáva stavebník bez ohľadu na to, či stavba z vlastného alebo cudzieho materiálu (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 761/2001). Pri posúdení vlastníckych a iných právnych vzťahov k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých osôb je potrebné vychádzať z obsahu dohody uzavretej medzi týmito osobami. Taká dohoda, ktorá nemusí byť písomná, založí spoluvlastníctvo len vtedy, ak je z jej obsahu zrejmé, že účastníci dohody chceli založiť spoluvlastnícky vzťah. Ak stavbu vykonáva viacero osôb, ktoré o vlastníctve k novej stavbe neuzavreli žiadnu dohodu, pričom z okolností veci nie je zrejmé, že malo ísť o stavbu vo vlastníctve len niektorých z týchto osôb, stavebníkmi sú všetky tieto osoby, ktoré sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi stavby (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1174/2001). V takom prípade je potrebné zistiť, či sa zhodný úmysel viacerých osôb vzťahoval na to, aby postavili stavbu spoločne "pre seba", teda či niektoré osoby nevystupovali zjavne len ako pomocníci na stavbe (nehovoriac o "námezdných" silách). Z vyššie uvedeného vyplýva, že pre zodpovedanie otázky, či je žalobkyňa spoluvlastníčkou stavby rozostavaného rodinného domu na parc. č. XXXX/XX O. N..Ú.. M. bolo nevyhnutné ustáliť, kedy táto stavba ako vec v právnom zmysle vznikla a ktorá osoba či osoby ju uskutočnili s úmyslom mať ju pre seba. Do momentu vzniku stavby (teda jej vyhotovenia do stavu, kedy je už jednoznačne a nezameniteľným spôsobom zrejmé aspoň dispozičné riešenie jej prvého nadzemného podlažia) je pritom stavba súčasťou pozemku. Vykonaným dokazovaním zistil, že vlastnícke právo k pozemku č. XXXX/XX O. N..Ú.. M. nadobudla výlučne žalobkyňa na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 13.08.2003 uzavretej s R.. V. B. F. V. B., a to s účinnosťou dňa 19.09.2003. Kúpnu cenu vo výške 702.625,00 Sk uhradila žalobkyňa z prostriedkov na jej bankovom účte M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeným v Ľudovej banke, a.s. Medzi stranami pritom nebolo sporné, že kúpnu cenu za pozemky žalobkyňa uhradila z prostriedkov, ktoré na jej účet boli poukázané titulom predaja bytu, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov žalovaného a jeho bývalej manželky, jednalo sa teda o finančné prostriedky žalovaného. Pozemky č. XXXX/XX, XXXX/XXX F. XXXX/XXX boli žalobkyňou na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 27.08.2004 prevedené na žalovaného za kúpnu cenu vo výške 1,00 Sk. Vklad tejto zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 03.01.2005. Pokiaľ ide o priebeh výstavby rodinného domu, z vykonaného dokazovania plynie, že v rokoch 2003-2004 prebehlo vybudovanie inžinierskych sietí spoločnosťou Vodné stavby Bratislava, a.s., čo dokladá predložená Zmluva o dielo zo dňa 12.11.2003 a faktúry tejto spoločnosti, ktoré boli priebežne vystavované a hradené od decembra 2003 do septembra 2004. Dňa 25.05.2005 bolo vykonané vytyčenie stavby geodetkou V. B.Y., V. XX a ďalej boli v konaní predložené doklady preukazujúce zadováženie stavebného materiálu a stavebných mechanizmov v máji 2005 (prenájom vibračnej nohy žalovaným, zakúpenie debniacich tvárnic, rúr, sietí) a júni 2005 (dovoz betónovej zmesi). Následne boli predložené doklady o tom, že v októbri-decembri 2005 boli zakúpené komínová vložka, Unimalt, stropné tvárnice a nosníky a opäť betónová zmes. Z uvedeného je možné za absencie akýchkoľvek ďalších dôkazov v tomto smere skonštatovať, že práce na samotnej stavbe rodinného domu, ktorý je predmetom sporu, začali najskôr v máji 2005. Žalobkyňa sa tak nepodarilo ani svedeckými výpoveďami (kde svedkovia nevedeli uviesť, kedy stavba prebiehala) ani inými dôkazmi preukázať, že by stavba začala už v roku 2004, ako tvrdila. Z uvedeného možno ďalej prijať záver, že v čase začatia výstavby bol výlučným vlastníkom pozemku určeného na zastavanie žalovaný (pozemok určený na výstavbu nadobudol 03.01.2005, pričom zmluva na jeho prevod bola podpísaná už 27.08.2004). Žalovaný tvrdil, že dom začal stavať a stavba výlučne sám, za prípadnej asistencie kolegov z práce, rodiny žalobkyne, prípadne ním zazmluvnených dodávateľov, a to jednak za vlastné prostriedky, ktoré mal na účte žalobkyne M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v Ľudovej banke, a.s. a jednak

za jeho príjmy, ktoré priebežne zarábala prácou v stavebníctve v Rakúsku. Z faktúr, zmlúv a dodacích listov, predložených žalovaným (č.l. 861-875) vyplýva, že žalovaný u vyššie špecifikovaných dodávateľov objednal a uhradil materiál potrebný na zhotovenie hrubej stavby rodinného domu (betón, tvárnice, rúry, nosníky). Tento začal nakupovať v máji a júni 2005 (kedy bol dovezený betón a tvárnice), pokračoval v septembri až decembri 2005 (dodané stropné tvárnice a nosníky, betónová zmes), júni 2006 (dodané tehly). V októbri až decembri 2006 bola zo strany B. L. zhotovená na rodinnom dome strecha (ako vyplýva z jeho súpisov prác a faktúry). V roku 2008 a 2009 bolo vykonané pripojenie rodinného domu na plyn, vodovod a elektrinu. V roku 2008 bola v dome realizovaná montáž kotla ústredného kúrenia, v roku 2007 boli objednané do domu pravdepodobne dvere, na konci roku 2008 bola objednaná kuchyňa. Od začiatku roku 2009 začala žalobkyňa realizovať nákupy vybavenia domácnosti - nábytku, osvetlenia, vybavenia kuchyne, spotrebičov. V októbri 2008 boli do domu dodané dlažby. Žalobkyňa uvádza, že dom sa užíval od 01.02.2009 (č.l. 910) a že interiér celý kúpila a zariadila za svoje úspory. O tom, že dom sa mohol začať užívať v žalobkyňou uvedený dátum, svedčia predložené doklady, z ktorých vyplýva, že v dome už v danom čase s vysokou pravdepodobnosťou bola nainštalovaná kuchyňa a kúpeľňové vybavenie. Uvedený začiatok užívania stavby však nič nevytvára o momente vzniku stavby ako veci v právnom zmysle. Ako vyplýva z vyššie uvedeného harmonogramu prác, ktorý súd zistil z dôkazov predložených jednotlivými stranami, na dome bola na konci roku 2006 zhotovená strecha, čo nepochybne vyžaduje vybudovanie jeho prvého nadzemného podlažia do takého stavu, aby bolo zrejmé jeho budúce usporiadanie. Súd preto uzatvára, že stavba rodinného domu na parc. č. XXXX/XX vznikla ako vec v právnom zmysle najneskôr v decembri 2006. Aj v tom čase figuroval v katastri nehnuteľností ako jediný vlastník pozemku č. XXXX/XX žalovaný. V súvislosti s priebehom výstavby žalobkyňa tvrdila, že v roku 2004 postavili žalovaný, jej otec a brat s kolegami a kamarátmi žalovaného základy. Následne v roku 2005 nakúpili materiál a v roku 2006 realizovali hrubú stavbu. Obvodové steny im podľa nej vytiahli dvaja cigáni, zastrešil to pán L. a na konci roku 2006 mali postavenú a zastrešenú hrubú stavbu. Stavbu realizovali väčšinou jej brat, otec a žalovaný. Žalovaný, naopak, spočiatku uvádzal, že stavbu realizoval sám, že si iných živnostníkov zavolať len na práce, ktoré sám zrealizovať nevedel. Následne uznal, že sa na prácach okolo domu čiastočne podieľal aj otec a brat žalobkyne. Medzi stranami tak nebolo sporné, že žalobkyňa sa na výstavbe hrubej stavby fyzicky nepodieľala, ani nebolo sporné, že žalovaný ju, naopak, realizoval osobnou činnosťou. Spočiatku bolo medzi nimi sporné len to, či mu pri tom pomáhali rodinní príslušníci žalobkyne, prípadne iné osoby, čo ale bolo preukázané vykonanými výsluchmi a napokon aj uznané žalovaným. Z vykonaných svedeckých výpovedí M. Š. F. W. Š., podporených tiež čestným vyhlásením J. Š. vyplýva, že uvedené osoby žalovanému osobne na stavbe rodinného domu pomáhali a pracovali podľa jeho pokynov bez nároku na odmenu, čo činili z dôvodu, že žalobkyňa je ich blízka rodina. Ich výpovede boli súdom v tejto otázke vyhodnotené ako vzájomne súladné a dôveryhodné, a to napriek blízkemu vzťahu k žalobkyňi a evidentne negatívnemu vzťahu k žalovanému. Žalovanému tak uvedené osoby pomáhali s budovaním základov a tiež so stavbou stien. Súd konštatuje, že ani jedna z týchto osôb túto činnosť nevykonávala s vlastníckym zámerom, t.j. tieto osoby na stavbe pôsobili len ako výpomoc pre stavebníka. Súčasne sa žalobkyňi nepodarilo preukázať, že by žalovaný stavbu nerealizoval svojpomocne, či že by obvodové múry vytiahli "cigáni", ako uvádzala. Z vykonaného dokazovania tak plynie, že žalovaný realizoval stavbu sám s menšou pomocou rodinných príslušníkov žalobkyne, prípadne iným ním najatých osôb. Ostalo potom posúdiť, kto bol vlastníkom stavby v momente jej vzniku, resp. kto ju uskutočnil v úmysle mať ju pre seba. Tvrdenia strán tu boli vzájomne rozporné. Žalovaný tvrdil, že stavbu stavil od samého počiatku sám a nikdy nemal v úmysle ani len spoluvlastnícky podiel na stavbe nechať napísať na žalobkyňu. Žalobkyňa tvrdila, že úmysel strán bol od počiatku taký, že po skončení výstavby všetko zapíšu do podielového spoluvlastníctva. Pozemok žalobkyňa nadobudla do výlučného vlastníctva, pretože žalovaný bol v tejto dobe ešte ženatý a inak by ho nadobúdala do BSM. Následne naňho síce pozemok previedla v celosti, ale s tým, že to celé nechajú po skončení stavby napísať na polovicu a s tým, že takýto postup bol nevyhnutný, lebo žalovaný si mal na stavbu zobrať úver. Ďalej tvrdila a dokladovala, že na dome obstarávala a platila viacero vecí, menovite okná a nábytok. Uviedla, že do domu investovala všetky svoje prostriedky a že si naň zobrala aj úver (čerpaný v roku 2008). Súd prvej inštancie z dokazovania zistil, že žalovaný s účinnosťou k 10.02.2003 predal byt v k.ú. X., ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve jeho a jeho bývalej manželky. Z predaja bytu utŕžil sumu 3.100.000,00 Sk, ktoré nechal v celosti poslať na bankový účet žalobkyne M. XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v Ľudovej banke, a.s. Následne, ako nebolo medzi stranami sporné, uhradil svojej bývalej manželke sumu 500.000,00 Sk, Štátnemu fondu rozvoja bývania sumu celkom 860.975,06 Sk (ako plynie zo žalovaným predloženého listu ŠFRB zo dňa 17.08.2020), ďalej uhradil sumu 702.625,00 Sk ako kúpnu cenu za pozemky v M. a sumu 155.000,00 Sk titulom dane z prevodu nehnuteľností. Suma 188.316,50 Sk bola použitá na úhradu nákladov na vybudovanie prístupovej cesty

a inžinierskych sietí. Celkovo tak bolo z prijatej kúpnej ceny nesporne minútých 2.406.916,56 Sk a zvyšok kúpnej ceny predstavoval sumu 693.083,44 Sk, ktoré tak ostali k dispozícii na výstavbu rodinného domu. Z predložených potvrdení o výške mzdy žalovaného vyplýva, že tento bol priebežne (pravidelne s výnimkou zimných mesiacov) zamestnaný v Rakúskej republike a dosahoval tu príjmy mesačne prekračujúce tisíc eur. Jeho tvrdenie o tom, že výstavbu domu financoval zo svojich príjmov, preto v kontexte týchto skutočností vyznieva dôveryhodne. Žalobkyňa uviedla, že výstavbu domu financovala z vlastných úspor a príjmov. Nijakým spôsobom však nepreukázala, že by akýmkoľvek príjmom alebo úsporami disponovala. Z výpisov z jej účtu vedeného v Ľudovej banke, a.s. vyplýva, že pred prijatím žalovaného peňazí vo výške 3.100.000,00 Sk na jej účet bol zostatok financií na jej účte 790,99 Sk a že v priebehu roku 2003 na účet prijala príjem zo zamestnania vo výške 43.962,00 Sk a 1.150,00 Sk od daňového úradu. V roku 2004 prijala platbu od daňového úradu vo výške 1.150,00 Sk, ostatné prijaté platby boli vklady na účet v hotovosti či poukázané prostriedky, ktoré žalobkyňa nijako neidentifikovala a preto nie je možné konštatovať, že sa jednalo o jej príjem zo závislej činnosti, z podnikania a podobne. Výpismi z jej účtu bolo preukázané, že žalobkyňa vykonávala zo svojho účtu veľké množstvo výberov a vkladala naň naspäť taktiež značné množstvo prostriedkov, pričom súdu nebolo vysvetlené, prečo boli takéto výbery a následné vklady nevyhnutné, čo vyvoláva dojem, že ich účelom mohlo byť aj vytvorenie ilúzie, že žalobkyňa na svoj účet vkladala nejaké svoje neurčité príjmy, k čomu však absentujú nielen akékoľvek ďalšie dôkazy, ale najmä konkrétne tvrdenia žalobkyne. Žalobkyňa nastúpila na materskú dovolenku na prelome roku 2004 a 2005, následne jej bol poukazovaný len rodičovský príspevok v zákonnej výške, z čoho počas roku 2005 získala 51.180,00 Sk a v roku 2006 sumu 57.870,00 Sk. Na účet v tomto období prijala aj platbu od R. Q., B. N. a Allianz - Slovenskej poisťovne v celkovej výške 49.892,50 Sk. Súd uzatvoril, že v období od začatia výstavby v roku 2005 do vzniku stavby ako veci v právnom zmysle na konci roku 2006 nedisponovala žalobkyňa prostriedkami, ktoré by do výstavby bola schopná vložiť. V priebehu celého konania poukazovala s výnimkou platieb realizovaných z prostriedkov žalovaného na jej účte iba na množstvo jej odpracovaných rokov a z toho pochádzajúce údajné príjmy a úspory, ktoré však nijakým spôsobom nezdokladovala. Súdu nepredložila ani výpis z jej druhého účtu a tento sa nepodarilo súdu obstaráť ani v súčinnosti s príslušnou bankou. Ďalej žalobkyňa poukazovala na platby, ktoré prijímala od pána S. F. postupne počas rokov 2001-2007 titulom vrátenia prostriedkov, ktoré mu predtým požičala. V rokoch 2001-2002 dostala takto v hotovosti celkom 380.000,00 Sk. Následne od 19.11.2002 do 16.10.2006 prijala vkladmi na účet vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. sumu 191.200,00 Sk. Osobu S. F. odmietla žalobkyňa stotožniť, čím znemožnila súdu na návrh žalovaného túto osobu ako svedka v konaní vypočuť. Žalobkyňa takto preukázala, že týmto spôsobom získala od 12.06.2001 do momentu vzniku stavby k 31.12.2006 sumu 571.200,00 Sk. V priemere na týchto 67 mesiacov to predstavuje sumu 8.525,37 Sk mesačne, pričom žalobkyňa ešte potrebovala okrem údajného financovania výstavby aj z niečoho žiť, kde z potvrdenia Sociálnej poisťovne na č.l. 820 vyplýva, že posledné evidované zamestnanie žalobkyne pred začatím stavby rodinného domu skončilo 29.04.2003 (Rosinter Restaurants Slovakia s.r.o.) a jej ďalšie zamestnanie začalo až 02.11.2009. Žalobkyňa ani nepreukázala, že by jej z Rakúska boli vyplatené akékoľvek prostriedky, naopak, z vykonaného dokazovania plynie, že tieto boli vyplatené ako dorovnanie rodinných prídavkov žalovanému ako zamestnancovi v Rakúskej republike. Rakúska republika nemá žiaden dôvod, ktorý by bol súdu známy, aby dorovnávala platby materského (ktoré žalobkyňa ani nepoberala, keďže bola príjemcom len rodičovského príspevku) pre osobu, ktorá nie je občanom Rakúskej republiky, ani na jej území nemá trvalý pobyt a nie je ani vydatá za osobu, ktorá by také podmienky spĺňala. Aj keby jej tvrdenia boli pravdivé, žalobkyňa uviedla, že tieto platby jej boli zaslané v roku 2009-2010, teda ich nemohla použiť na výstavbu rodinného domu v priebehu rokov 2005-2006. Súd vzhľadom na uvedené uzavrel, že žalobkyňa súdu nepreukázala, že by na výstavbu stavby rodinného domu vynaložila akékoľvek svoje prostriedky. Jej tvrdenia v tomto smere počas celého konania vyznievali mimoriadne účelovo a tendenčne, súd informovala len o tej časti svojich manipulácií s vlastným účtom, ktoré jej tvrdeniam nasvedčovali, avšak tieto boli následne súdom obstaranými výpismi z jej bankového účtu vyvrátené. Súd dáva do pozornosti najmä tvrdenia žalobkyne, že žalovanému vybrala a odovzdala všetky jeho peniaze, menovite sumu 1.200.000,00 Sk, pričom však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že hneď ďalší mesiac po výbere tejto sumy žalobkyňa na vlastný účet vrátila sumu 1.100.000,00 Sk, čo už ale súdu neuviedla a túto skutočnosť zistil až z vyžiadaného výpisu z jej účtu. Pokiaľ ide o otázku, ktorá zo strán bola stavebníkom, resp. mala byť zo strany stavebného úradu označovaná správne ako stavebník, uvádza súd nasledovné. Z pohľadu právnych účinkov je stavebné povolenie konštitutívnym individuálnym správnym aktom, keďže zakladá úplne nové práva a povinnosti. Má pritom najužšiu väzbu na určitú nehnuteľnosť a nie na konkrétnu osobu, a teda je možné ho označiť ako individuálny správny akt in rem. Stavebné povolenie je rozhodnutím vydaným v režime stavebného zákona, je aktom verejnej moci a patrí do oblasti

verejného práva. Vo vzťahu k prevodu práv a povinností zo stavebného povolenia, jediným ustanovením Stavebného zákona, ktoré vytvára priestor na potenciálnu dispozíciu s právami a povinnosťami je § 70 Stavebného zákona, v zmysle ktorého "stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sú záväzné aj pre právnych nástupcov účastníkov konania." Podľa názoru Machajovej (Machajová, J.: Všeobecné správne právo. Žilina: Eurokódex, 2007), s ktorým sa súd stotožňuje, sú práva a povinnosti vyplývajúce z individuálnych správnych aktov in rem prenositeľné na inú osobu spolu s vecou, na ktorú sa vzťahujú. V prípade prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (pozemku), na ktorú sa viaže vydané právoplatné stavebné povolenie, tak dochádza spolu s prevodom vlastníckeho práva zároveň k prevodu práv a povinností zo stavebného povolenia ex lege, a teda ak pôvodný vlastník, ktorý bol zároveň stavebníkom, prevádza pozemok na nového vlastníka, ten sa ex lege dostáva do postavenia stavebníka bez nutnosti vydania nového individuálneho správneho aktu (napr. rozhodnutia stavebného úradu o zmene stavby pred dokončením) s konštitutívnymi účinkami. Tento názor vychádza z teórie materiálneho poňatia postavenia stavebníka, o ktorú sa opiera aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej argumentácii v rozhodnutí zo dňa 16. 10. 2013, sp. zn. 3Sžp/32/2012, v ktorom uviedol, že "riešenie právneho nástupníctva v osobe stavebníka nie je predmetom konania o zmene stavebného povolenia bez ohľadu na to, či je predmetom stavebného povolenia jednoduchá, alebo zložitá stavba. Z § 70 Stavebného zákona vyplýva, že stavebné povolenie je záväzné aj pre právnych nástupcov stavebníka, čím je táto otázka zreteľne a zrozumiteľne vyriešená. Navyše, v prejednávanom prípade ako bolo uvedené vyššie, sa právny nástupca pôvodného stavebníka, žalobca v 1. rade zmluvou o spolupráci zaviazal, že preberá všetky práva a povinnosti pôvodného stavebníka, ktoré preňho vyplývajú zo stavebného povolenia, čím povinnosť zakotvenú v § 70 Stavebného zákona iba zdôraznil. Žalovaný ani stavebný úrad preto nepochybili, keď o zmene stavebníka nekonali v samostatnom konaní o zmene stavebného povolenia, nakoľko predmetom konania o zmene stavebného povolenia sú otázky uvedené v § 60 a nasl. Stavebného zákona, medzi ktoré zmena v osobe stavebníka nepatrí." V zmysle takéhoto výkladu teda nový vlastník pozemku bez nutnosti vydania akéhokoľvek nového rozhodnutia stavebného úradu vstupuje do práv a povinností stavebníka, pričom je ako nový stavebník priamo oprávnený podať návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Najvyšší správny súd Českej republiky riešil súvisiace aplikačné problémy v rozhodnutí zo dňa 27.01.2019 sp. zn.: 6As/196/2015, v ktorom konštatoval, že "dospel k záveru, že ani na zmenu osoby stavebníka právnym nástupníctvom, ani na pristúpenie osoby (ďalšieho) stavebníka vedľa pôvodného žiadateľa na základe toho, že iná osoba začne fakticky stavbu pre seba vykonávať - či už priamo, alebo ako investor či objednávateľ - nie je potrebné rozhodnutie stavebného úradu. K získaniu statusu stavebníka dochádza naplnením znakov vyplývajúcich zo zákona. Len ak by vznikol spor o to, či určitá osoba z materiálneho hľadiska spĺňa zákonné podmienky, aby mohla vystupovať ako stavebník, mohol by stavebný úrad o tejto otázke rozhodnúť, a to v priebehu stavebného konania uznesením podľa § 28 ods. 1 správneho poriadku, v ostatných prípadoch potom deklaratórnym rozhodnutím podľa § 142 správneho poriadku, ktoré je možné vydať na žiadosť kohokoľvek, kto preukáže, že je to nevyhnutné na uplatnenie jeho práv." Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že prevodom vlastníckeho práva k pozemku, na ktoré je vydané právoplatné stavebné povolenie sa nový vlastník stáva ex lege stavebníkom v prípade, ak z materiálneho hľadiska spĺňa zákonné podmienky, aby mohol vystupovať v pozícii stavebníka (napr. je vlastníkom všetkých pozemkov, na ktorých sa realizuje stavba alebo má k pozemkom iné právo podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona a fakticky stavbu stavia), o čom by mal rozhodnúť stavebný úrad deklaratórnym rozhodnutím v zmysle § 14 od. 1 slovenského Správneho poriadku, ktorým len potvrdí, resp. nepotvrdí jeho faktické postavenie stavebníka. Preto je nutné konštatovať, že stavebný úrad nepochybil, ak na žiadosť žalovaného vydal len potvrdenie o tom, že je novým stavebníkom stavby na pozemku H.-N. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 97 m², k.ú. M.. Žalovaný sa totiž stavebníkom a teda nositeľom práv a povinností z príslušného stavebného povolenia stal nadobudnutím vlastníckeho práva k pozemku, na ktorý sa vydané stavebné povolenie viazalo, pričom dokazovaním bolo preukázané, že v čase prevodu na pozemku ešte žiadna stavba nestála (všetky dovedy vykonané terénne úpravy je nutné považovať za súčasť pozemku). Stavebný úrad preto správne len potvrdením tento fakt deklaroval. Na to, aby sa žalovaný stal stavebníkom, tak nebolo nevyhnutné, aby o tom bolo vydané rozhodnutie o zmene stavby, ako bolo vyššie vysvetlené. Vyššie uvedené závery vyhodnotil vo vzájomnom súvisi a dospel k záveru, že nakoľko žalovaný bol v čase začatia výstavby i v čase vzniku stavby ako veci v právnom zmysle jediným vlastníkom pozemku pod stavbou, v zmysle materiálneho poňatia postavenia stavebníka bol jediným stavebníkom podľa vydaného stavebného povolenia, stavbu zhotovoval za vlastné peňažné prostriedky a stavbu realizoval aj fyzicky, pričom žalobkyňa nepreukázala, že by vynaložila akékoľvek vlastné prostriedky na zhotovenie stavby do momentu jej vzniku ako veci v právnom zmysle a súčasne že by sa na zhotovovaní stavby fyzicky podieľala, poprípade že by aspoň

spoluvlastnila pozemok, na ktorom mala byť stavba realizovaná, jediným vlastníkom zhotovenej stavby je žalovaný. Žalobkyňa tvrdila, že sa strany dohodli na tom, že túto stavbu a aj pozemky nadobudnú do podielového spoluvlastníctva, ale tieto jej tvrdenia sa jej nepodarilo preukázať. S uvedeným je v priamom rozpore už len samotný fakt, že žalobkyňa po tom, čo nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvoze manželstva žalovaného, naňho previedla stavebné pozemky v celosti za 1,00 Sk. Uviedol, že sa mu javí ako mimoriadne nepravdepodobné, aby si žalobkyňa nebola ponechala aspoň polovičný podiel na pozemkoch, ak by jej tvrdenia o tom, že všetko malo byť písané na polovicu, mali byť pravdivé. Žalobkyňa tvrdila, že sa pozemky napísali na žalovaného, aby mal lepšiu pozíciu pre vyjednávanie s bankou, ani to však podľa neho nedáva zmysel, keď z pohľadu banky je irelevantné, v koho vlastníctve je záloh, pokiaľ jej všetci spoluvlastníci udedia súhlas na zriadenie záložného práva. Žalobkyňa však každopádne ani nepreukázala, že by vôbec bolo žalovaným zvažované uzavretie úverovej zmluvy, keď tento navyše disponoval dostatočnými vlastnými prostriedkami na výstavbu. Ak žalobkyňa do domu investovala vlastné prostriedky po tom, čo dom ako vec v právnom zmysle vznikol, prípadne tento za vlastné prostriedky alebo prostriedky z úveru zariadila nábytkom a vybavením, môže táto jej investícia predstavovať maximálne bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného ako vlastníka takto zariaďovanej stavby, prípadne by na jej strane mohol vzniknúť nárok na vydanie ňou zakúpených hnuiteľných vecí od žalovaného. Investície do domu po tom, čo už ako vlastníctvo žalovaného vzniklo, však v žiadnom prípade nemôžu viesť k vzniku nároku žalobkyne na podiel na dome či k akémukoľvek oslabeniu vlastníckeho práva žalovaného. Vzhľadom na uvedené, keďže dospel k záveru, že výlučným vlastníkom rozostavaného rodinného domu postaveného na parcele so súp. č. H.-N. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m², ktorá je evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre kat. územie M., je žalovaný, podanú žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 15. decembra 2022, č.k. 6C/304/2013-1001, súd prvej inštancie doplnil výrok rozsudku vo veci samej č. k. 6C/304/2013-969 zo dňa 06.10.2022 o výrok, ktorým zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 6C/304/2013-52 zo dňa 23.09.2013, nakoľko vo veci samej bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a preto boli v zmysle ust. § 335 ods. 1 C.s.p. splnené podmienky pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým bol žalovanému uložený zákaz nakladať s predmetným rozostavaným rodinným domom, tento previesť na tretiu osobu, zaťažiť ho vecným alebo iným právom tretej osoby a uzatvoriť nájomnú zmluvu až do právoplatného skončenia konania vo veci samej

7. Proti rozsudku vo veci samej podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá napadnutý rozsudok žiadala zmeniť a žalobe vyhovieť a neodkladné opatrenie ponechať v platnosti. Odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd v konaní nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V nadväznosti na skutkové zistenia, podľa ktorých bol žalovaný v čase začatia výstavby i v čase vzniku stavby ako veci v právnom zmysle jediným vlastníkom pozemku pod stavbou, poukázala na to, že pozemok, na ktorom stojí rozostavaný rodinný dom v roku 2003 nadobudla do svojho výlučného vlastníctva, rovnako ako aj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/24 na spoločnej ceste na parcele č. XXXX/XX. Na nadobudnutých pozemkoch bola naplánovaná výstavba "Obytná skupina M. - N., "24 rodinných domov". Na základe jej žiadosti bola rozhodnutím Mesta Stupava v roku 2004 povolená zmena stavby tak, že sa stala jej stavebníčkou, pričom po nabodnutí pozemkov spoločne so žalovaným začali plánovať stavbu spoločného rodinného domu, čo chceli financovať zo spoločných našetrovaných prostriedkov, ako aj z majetkového vysporiadania z predchádzajúceho manželského vzťahu žalovaného a formou úveru. Pretože žalovaný, v danom čase zamestnaný v Rakúskej republike, bol pre banku bonitnejší klient, sa so žalovaným dohodli, že pozemok prevedú do výlučného vlastníctva žalovaného formou kúpnej zmluvy za symbolickú cenu 1,- SK. Táto kúpna zmluva bola zo strany ich oboch považovaná čisto za formálnu len z dôvodu, aby mohol žalovaný ľahšie získať úver. V zmysle ich dohody mal byť pozemok nadobudnutý po splatení úveru do podielového spoluvlastníctva ich oboch, v tom čase partnerov. Zdôraznila, že nemusela mať a ani nemala všeobecnú vedomosť o tom, že na záložné právo k nehnuteľnosti v prospech bankového subjektu stačí súhlas všetkých spoluvlastníkov, pričom v dobe, keď pozemky boli prepisované na žalovaného, bolo otáznave, v ktorom štáte by žalovaný čerpal úver vzhľadom na to, že pracoval v Rakúskej republike, kde už jeden úver z roku 1999 čerpal a teda logicky nemusela disponovať

vedomosťami o podmienkach poskytnutia úveru v Rakúskej republike. K prepisu nehnuteľností na žalovaného kvôli lepšej vyjednávacej pozícii s bankou prišlo až po dohode medzi nimi, v čase, keď mala voči žalovanému a jeho návrhom plnú dôveru. Vytkla súdu prvej inštancie, že uvedené skutočnosti nezohľadnila a nevzal do úvahy ani manipulatívnosť výpovede žalovaného, ktorý tvrdil, že si úver vziať ani nemohol, keďže bol zamestnaný v Rakúsku, avšak tomu odporuje fakt, že žalovaný si už v roku 1999 v Rakúsku vzal úver, ktorý splácal až do roku 2004. Poukázala na to, že so žalovaným tvorili spoločnú domácnosť od roku 2003 až do roku 2013. Od roku 2003 začali riešiť výstavbu vlastného rodinného domu a založenie rodiny. Dôkazom, že spolu plánovali výstavbu spoločného rodinného domu v súvislosti s logikou je už len fakt, že pozemok, ktorý nadobudla na svoje meno, a ktorý podľa dohody mal byť spoločným majetkom, nadobudla výlučne ona a iné hnuťelné veci v právnom zmysle, predovšetkým motorové vozidlá BMW, Mitsubishi a motorku, žalovaný previedol na jemu blízku "kamarátku", ktorá má v tomto konaní postavenie svedkyne, V.. S. J.. Vytkla súdu prvej inštancie, že na základe všetkých vykonaných dôkazov nedospel k riadnemu a logickému vyriešeniu otázky, z akého dôvodu všetky hnuťelné veci, ktoré žalovaný nadobúdal zo svojich finančných prostriedkov, nechal napísať do vlastníctva človeka, ku ktorému mal blízky priateľský vzťah, ale nehnuteľnosť ako jediná, ktorá mala byť predmetom ich dohody o stavbe spoločného rodinného domu, nechal napísať do vlastníctva žalobkyne, s ktorou v tom čase tvoril spoločnú domácnosť a vzťah. Táto skutočnosť podľa žalobkyne jednoznačne poukazuje na úmysel žalovaného stavať rodinný dom spolu s ňou formou spoluvlastníctva. Uviedla, že súhlasí s tvrdením súdu, že vlastníkom pozemku v čase začiatku výstavby, ako aj vzniku stavby bol žalovaný a že v zmysle zásady "ignorantia iuris non excusat" mala byť dôslednejšia a opatrnejšia vo veci prevodu vlastníckeho práva k pozemkom na žalovaného. Zároveň však poukázala na vyššie uvedené okolnosti tohto nadobudnutia, a to z dôvodu, že v širších súvislostiach a v spojitosti s ostatnými dôkazmi, sú tieto okolnosti dôležité pre vyhodnotenie riadneho skutkového stavu, a toho, že v súvislosti jednotlivých dôkazných prostriedkov vyplýva, že je jednoznačne podielovou spoluvlastníčkou rozostavaného rodinného domu ktorý je predmetom tohto sporu. V nadväznosti na záver súdu, že žalovaný zhotovoval stavbu za svoje finančné prostriedky, uviedla, že žalovaný v roku 2002 predal byt, ktorý bol súčasťou masy BSM s jeho bývalou manželkou za sumu 3 100.000,- SK. Túto sumu kupci zaslali na jej účet, a to v dvoch splátkach v sume 940.000,- SK a v sume 2.160.000,- SK. Z prvej splátky kúpnej ceny, musel žalovaný vrátiť príspevok zo ŠFRB a zaplatiť pokutu a to v sumách 70.000,- SK, 646.341, SK a 200.000,- SK. Z druhej časti kúpnej ceny ona vybrala 1.871.000,- SK, ktorú dala žalovanému. Žalovaný sa z týchto peňazí s bývalou manželkou vysporiadal sumou 500.000,- SK za predaný byt a zaplatením nájomného za byt, ktorý si prenajala jeho bývala manželka a žila tam s jeho dvoma deťmi sumou 41.500,- SK. Rovnako musel zaplatiť daň z príjmu, a to vo výške 150.000,- SK. Z peňazí, ktoré obdržal ako kúpnu cenu za byt si žalovaný následne kúpil motorku, a to v hodnote cca 160.000,- SK, automobil BMW v hodnote cca 80.000,- SK a automobil Mitsubishi Pajero v hodnote 650.000,- SK, vlastnícke právo ku ktorému previedol na kamarátku, V.. S. J., ktorá to v tomto konaní dosvedčila aj svojou svedeckou výpoveďou. Po odovzdaní sumy 1.871.000,- SK žalobkyni na účte zostalo 300.000,- SK ako zostatok z kúpnej ceny bytu pochádzajúceho z predošlého manželstva žalovaného. Žalovaný rovnako v tomto období splácal pôžičku, ktorú čerpal v Rakúskej republike v hodnote 18.168,- EUR. Zostatok 300.000,- SK, ktorý zostal z predaja bytu na jej účte, bola splátka dlhu žalovaného voči nej. Počas ich vzťahu mu niekoľko krát požičiavala peniaze a platila zaňho rôzne produkty a služby, ako ho aj nechávala bývať vo svojom v byte v Bratislave. Podľa dohody sa mali spolu vyrovnáť po predaji bytu, ktorý mal žalovaný v BSM spolu s bývalou manželkou. Túto skutočnosť dokazuje aj to, že žalovaný nikdy počas trvania ich vzťahu a trvania spoločnej domácnosti nevymáhal ani nenalieval na ňu, aby mu túto sumu vrátila. Žalovaný bol pritom počas celého roka 2004 evidovaný na Úrade práce a poberal dávky v nezamestnanosti a životnú úroveň si udržiaval práve z peňazí, ktoré mu ostali z predaja bytu. Zamestnal sa až následne v roku 2005, keď sa im narodil spoločný syn. Taktiež z výpovede jeho blízkej priateľky a v tomto konaní aj svedkyne V.. S. J. vyplýva, že žalovaný je človek, ktorý rád míňal peniaze za autá a motorky, čo znamená, že mal zákonite aj zvýšene náklady na pohonné látky, poistenie, ako aj za starostlivosť o autá. Žalovaný mal okrem uvedeného aj povinnosť prispievať na výživu svojich maloletých detí predchádzajúceho manželstva. S poukazom na súvislosti a logiku z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, pretože v zmysle vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že žalovaný vyčerpal takmer všetky prostriedky, ktoré nadobudol z predaja bytu, ktorý spadal do BSIM a rovnako mal zaužívaný nákladný životný štýl ktorý odporuje jeho tvrdeniam, že stavbu a kúpu pozemkov, inžinierskych sietí ako aj prístupovej cesty mohol financovať len zo svojich finančných prostriedkov bez jej pomoci pretože aj keď bol jeho príjem v daných rokoch vyšší štandard, stále nedosahoval také zárobky, aby si svojpomocne mohol postaviť dom, nakúpiť pozemok vyživovať dve maloleté deti a ku tomu si zaobstarať motorku a dva automobily a popritom

byť ešte rok nezamestnaný. Dôležitým a opomenutým faktorom zo strany súdu je v prípade žalovaného aj fakt, že počas mesiacov v rozmedzí od novembra do apríla žalovaný nepracoval a poberal dávky v nezamestnanosti čo znamená, že vyšší príjem mal len približne 6 - 7 mesiacov v roku. Nesúhlasila ani so záverom, že žalovaný stavbu realizoval aj fyzicky, pričom ona nepreukázala, že by vynaložila akékoľvek vlastné prostriedky na zhotovenie stavby do momentu jej vzniku ako veci v právnom zmysle a že by sa zhotovovaní stavby fyzicky podieľala. Poukázala na to, že žalovaný zavádzal pri vysvetľovaní procesu výstavby rozostavaného rodinného domu, keď na začiatku konania tvrdil, že sa na stavbe podieľal sám a vykonával stavbu svojpomocne. Pod ťarchou dôkazov vo forme výpovede svedkov - jej otca, brata a strýka, sa priznal, že mu so stavbou fyzicky pomáhali aj oni. Súd toto zavádzanie síce v odôvodnení konštatoval, absolútne ho však nevzal do úvahy v širšom kontexte a rovnako nevyriešil otázku, z akého dôvodu jej rodinní príslušníci bezplatne a dobrovoľne pomáhali so stavbou rodinného domu, ak by nebol dôvodom práve rodinný vzťah medzi nimi a žalobkyňou. Považuje za veľmi nelogické a nepravdepodobné, aby jej otec, brat a strýko bezplatne a dobrovoľne pomáhali s výstavbou rodinného domu len žalovanému, ktorý podľa svojich slov plánoval stavbu speňažiť, a to službami, ktoré v danom období prekračovali sumu vo výške 150 000,- SK. Prvoinštančný súd rovnako nezobral správne vo svojom závere do úvahy výpovede žalovaného, ktorý tendenčne vypovedal o úmysle stavby podľa toho, ako sa vyvíjala situácia v konaní. Spočiatku tvrdil, že predmetný rozostavaný rodinný dom začal stavať z dôvodu, že bolo jeho snom si raz taký dom postaviť, následne, v neskoršom štádiu konania však začal vypovedať, že daný rodinný dom začal stavať na "kšeft" s cieľom dosiahnutia zisku, čím sa snažil navodiť dojem, že dohoda medzi žalobkyňou a žalovaným o podielovom spoluvlastníctve nemohla nikdy existovať vzhľadom na to, že jediným cieľom danej stavby bol zisk. Tomu odporuje aj fakt, že dom žalovaný užíval niekoľko rokov po tom, ako bol schopný na predaj. Čo sa týka jej fyzickej účasti, je samozrejme nesporné, že fyzicky so stavbou nepomáhala priamo s najnáročnejšími stavebnými prácami. To však neznamená, že nevynaložila na stavbu žiadne fyzické úsilie. Ako vyplýva aj z výpovede žalovaného, vybavovala prevod pozemkov, rovnako z dôkazných prostriedkov jasne vyplýva, že zháňala jednotlivých remeselníkov na rozličné stavebné práce, ktoré bolo potrebné na stavbe vykonať. Taktiež vybavovala výstavbu inžinierskych sietí, vnútorné zariadenie domu atď. Rovnako je nesporný fakt, že so stavbou dobrovoľne a bezplatne pomáhali jej rodinní príslušníci, a to v domnení, že pomáhajú s výstavbou domu pre žalobkyňu ako aj žalovaného. Ona vybavovala všetky administratívne záležitosti, organizáciu prác na stavbe a zabezpečovanie materiálu, pretože žalovaný pracoval v tom čase v zahraničí. Čo sa týka ňou vynaložených financií, v odôvodnení rozsudku prvoinštančný súd konštatuje, že nepreukázala, že by na výstavbu rodinného domu vynaložila akékoľvek svoje prostriedky, jej tvrdenia v tomto smere počas celého konania vyznievali mimoriadne účelovo a tendenčne, súd informovala len o tej časti svojich manipulácií s vlastným účtom, ktoré jej tvrdeniam nasvedčovali avšak tieto boli následne súdom obstaranými výpismi z jej bankového účtu vyvrátené. Dal v tomto smere do pozornosti najmä jej tvrdenia, že žalovanému vybrala a odovzdala všetky jeho peniaze, menovite sumu 1.200.000,- SK, pričom však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že hneď ďalší mesiac po výbere tejto sumy na vlastný účet vrátila sumu 1.100.000,- Sk, čo už ale súdu neuviedla a súd to zistil až z jej výpisu účtu. V tejto súvislosti namietala, že súd prvej inštancie v rozpore s princípom voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil dôkazy tak, že nezodpovedajú vnútornej konzistentnosti, odporujú logike, sú rozporné a rovnako ich vyhodnotenie nie je presvedčivé natoľko, aby vydal vo veci zamietavý rozsudok, pretože nikdy nebola súdom ani žalovaným vyzvaná, aby vysvetlila daný vklad na svoj účet. Išlo pritom o ňou našetrované peniaze v hotovosti, ktoré si za 16 rokov svojej práce na domácom, ako aj zahraničnom trhu našetrila. V konaní konštatovala, že sú to jej peniaze, na stavbe sa podieľala finančne aj z týchto prostriedkov a ďalšie vysvetlenia k týmto financiám neboli počas ďalšieho dokazovania potrebné vzhľadom na to, že nikto pôvod peňazí nespochybňoval. Vzhľadom na to, že skutočnosť, že peniaze patrili jej nikto počas konania pred súdom prvej inštancie nespochybňoval, nemala dôvod, aby sa ku tomu bližšie počas konania vyjadrovala. Tejto skutočnosti nikdy žalovaný neodporoval, nikdy neoznačil daný vklad za svoje peniaze, ani to z vykonaných dôkazov nevyplýva a súd prvej inštancie mal preto danú skutočnosť považovať za nespornú. Za tohto stavu je potom podľa žalobkyne nepochopiteľné, na základe akých dôkazných prostriedkov súd dospel k záveru, že išlo o klamstvo z jej strany a o jej "tendenčné a manipulatívne" tvrdenia, keďže samotný žalovaný potvrdil, že mu všetky peniaze z jej účtu vydala. V rozpore s tvrdením, že sa finančne nepodieľala na stavbe je aj skutočnosť, že dňa 12.11.2003 uzavrela so zhotoviteľom Vodné stavby Bratislava, s.r.o. Zmluvu o dielo, a to na vybudovanie inžinierskych sietí a komunikácie, za čo uhradila sumu 150.557,- SK a na základe dodatku č. 1 zo dňa 12.01.2005 dodatočne aj sumu 18.000 -SK. Na základe všetkých uvedených skutočností má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkového stavu, ktorý mal objasňovať jej finančnú angažovanosť na stavbe rodinného domu, ako aj jej fyzickú angažovanosť. Namietala tiež, že

súd prvej inštancie v konaní vykonal aj nezákonné dôkazy, konkrétne doklady o tom, že 08.04.2008 bolo žalovanému dodané V. Š. plnenie spočívajúce v zhotovení podhľadu s konštrukciou, vatou a parozábranou, a dňa 10.04.2008 ďalšie plnenie spočívajúce v osekání omietky a montáži zárubní, čo žalovaný zaplatil v hotovosti. Z dokladu na č.l. 875 je možné vyčítať, že žalovaný uhradil sumu 145.189,52,- Sk a 34.394,00,- Sk za omietky a poter, avšak nie je možné z dokladu zistiť, kto bol dodávateľom uvedených plnení. Obe tieto faktúry sú vyhotovené účelovo, B. Š. sa nikdy na stavbe nepodieľal a reálnymi faktúrami za tieto služby disponuje ona. Vo vzťahu k otázke osoby stavebníka poukázala na to, že rozhodnutím mesta Stupava bola na základe jej žiadosti povolená zmena stavby tak, že sa stavebníčkou stala ona, a to dňa 06.07.2004. Pojem stavebník je právna konštrukcia, a on sám nemusí stavať stavbu, môže si dať stavbu zhotoviť kýmkoľvek, podstatným faktorom na určenie osoby stavebníka je fakt, kto objednával práce, kto za práce platil, na čie meno je vedený stavebný denník a na čie meno je vypracovaná projektová dokumentácia. Žalovaný nebol žiadnym rozhodnutím nikdy ustanovený za stavebníka stavby, bolo mu len chybné vydané stavebným úradom potvrdenie o zmene stavebníka. Na zmenu stavebníka je potrebné disponovať rozhodnutím stavebného úradu o zmene stavebníka. Ona bola oprávnená v roku 2013 začať kolaudačné konanie, a to titulom jedinej stavebníčky. Napokon namietla, že súd prvej inštancie nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď vo svojich záveroch nevzal pri výkone dokazovania do úvahy dôkaz podaný z jej strany, ktorý preukazuje, že žalovaný z peňazí, ktoré obdržal ako kúpnu cenu za predaný byt patriaci do BSM nakúpil automobil v hodnote 650.000,- SK značky Mitsubishi. Tento dôkaz považuje za jeden z kľúčových, pretože dokazuje, že žalovaný v danom období, aj keď nadobudol väčší obnos peňazí, nemohol disponovať v spojitosti s ostatnými dôkazmi takou sumou, aby mohol samostatne financovať kúpu pozemkov a výstavbu rodinného domu. S poukazom na uvedené žiadala odvolaniu vyhovieť.

8. Žalobkyňa podala odvolanie aj proti dopĺňaciemu rozsudku zo dňa 15. decembra 2022, č.k. 6C/304/2013-1001, ktorým súd prvej inštancie v nadväznosti na zamietnutie podanej žaloby zrušil nariadené neodkladné opatrenie. Vo svojom odvolaní žiadala dopĺňací rozsudok zrušiť a ponechať v platnosti výrok rozhodnutia o neodkladnom opatrení zo dňa 23.09.2013, a to z dôvodu, že rozsudok vychádza z nesprávneho posúdenia veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a ďalších skutkových a právnych dôvodov preukazujúcich nezákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom ešte nebolo vo veci samej rozhodnuté právoplatným rozsudkom a uložený zákaz nakladať s rozostavaným rodinným domom, jeho prevedenie, zaťaženie a uzatváranie nájomných zmlúv uložený žalovanému musí byť aj naďalej v platnosti pre absenciu právoplatného rozhodnutia vo veci samej, keď naďalej trvajú aj skutočnosti, ktoré boli dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, pretože súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, pričom sa dostatočne a správne vysporiadal s jednotlivými dôkazmi v rámci dokazovania a v odôvodnení rozsudku podrobne vyargumentoval, prečo žalobu žalobkyne považoval za nedôvodnú. Poukázal na to, že žalobkyňa už v rámci prvoinštančného konania produkovala mnoho absolútne nepodstatných dôkazov pre rozhodnutie vo veci, a to výlučne v snahe zaviesť súd a seba prezentovať v pozícií akejsi "obete". Naproti tomu však žalobkyňa v konaní nevyprodukovala snád' ani len jeden relevantný dôkaz, ktorým by uniesla dôkazné bremeno a v konečnom dôsledku preukázala dôvodnosť ňou podanej žaloby. Samotné podanie žaloby žalobkyňou vyznelo v spore ako čisto účelové, v snahe bezdôvodne sa obohatiť na jeho úkor, čo neskôr bez akýchkoľvek pochybností preukázalo aj samotné dokazovanie. Účelovosť konania žalobkyne, a to nielen pred podaním žaloby ale aj po jej podaní, je veľmi jednoducho možné ilustrovať na nasledovnom slede skutočností. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou predmetného rodinného domu, a to v podiele 1, nakoľko údajne bolo v úmysle strán sporu postaviť a nadobudnúť predmetný rodinný dom spoločne, každý v podiele 1. Toto tvrdenie žalobkyne však vo svetle vykonaného dokazovania vyznieva mimoriadne absurdne a v kontexte jej samotného konania preukázateľne účelovo, a to hneď z viacerých dôvodov. Žalobkyňa nie je a nikdy nebola podielovou spoluvlastníčkou pozemku pod stavbou. Žalobkyňa pozemok pod stavbou v celosti a dobrovoľne previedla na neho (v súlade s ich pôvodnou dohodou čo v konaní ani nebolo sporné). Ak by sme pripustili, že strany sporu mali v úmysle postaviť a nadobudnúť rodinný dom spoločne, tak žalobkyňa by logicky previedla na neho nanajvýš spoluvlastnícky podiel na pozemku a nie pozemok celý. Tvrdenie žalobkyne, že tak údajne urobila z dôvodu jeho väčšej bonity pri akomsi "vybavovaní úveru" vyznieva

mimoriadne úsmevne, ale hlavne vyvracia aj jej vlastné tvrdenia o žalovanom. Vo vzťahu k úveru, pre financujúcu banku v minulosti bolo ale aj v súčasnosti je absolútne bezpredmetné kto je vlastníkom zálohu, pokiaľ vlastní zálohu súhlasí so zriadením založeného práva na záloh. Táto skutočnosť je už roky známa, a to, že to údajne žalobkyňa "nevedela" ako uvádza v odvolaní, v kontexte jej celkového procesného útoku vyznieva účelovo. Naproti tomu, pre financujúcu banku je pri skúmaní splnenia podmienok na poskytnutie úveru absolútne rozhodujúcim faktorom príjem žiadateľa o úver a nie kto vlastní záloh. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že ani len samotná žalobkyňa nie je konzistentná vo svojich tvrdeniach, keď na jednej strane tvrdí, že mal dlhy, dlhší čas nepracoval a nemal príjem, ale na strane druhej tvrdí, že pri "vybavovaní" úveru mal byť pre banku bonitnejším. V neposlednom rade, žalobkyňa v spore nepreukázala, že by vôbec ona sama alebo on žiadali o úver v súvislosti s výstavbou rodinného domu a preto je nutné hodnotiť toto jej tvrdenie ako nepreukázané. Ďalšiu zjavnú účelovosť konania žalobkyne preukazuje aj to, že žalobkyňa sa v tomto konaní domáha určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou predmetného rodinného domu vo výške 1/2, avšak v kolaudačnom konaní žiadala, aby bol predmetný rodinný dom skolaudovaný výlučne ňou, tzn. po kolaudácii by bola výlučnou vlastníčkou rodinného domu len ona, pričom ani len nevlastní pozemok pod rodinným domom. Znova, ak by sme čo i len na okraj pripustili, že strany sporu mali v úmysle predmetný rodinný dom nadobudnúť spoločne, každý v podiele 1, tak potom by predsa žalobkyňa nikdy nemohla žiadať o kolaudáciu rodinného domu výlučne sama, nakoľko by to bolo v rozpore s dohodou, na ktorú sama odkazuje a odvodzuje jej nárok aj v tomto spore. Už len na pohľad je toto konanie žalobkyne nielenže v rozpore s jej samotnými tvrdeniami, ale navyše toto jej konanie vykazuje preukázateľne snahy bezdôvodne sa obohatiť na jeho úkor. Iba jeho ostražitým konaním sa nezákonnej kolaudácii výlučne na žalobkyňu podarilo včas predísť. Na celkové dokreslenie situácie netreba opomenúť nasledovnú časovú os, z ktorej možno jednoducho rozpoznať zjavný nepoctivý úmysel žalobkyne, a síce: dňa 18.05.2006 vydal Stavebný úrad Mesta Stupava potvrdenie o zmene stavebníka rodinného domu na žalovaného; v júni 2013 - podľa jej samotných tvrdení žalobkyňa odišla z rodinného domu; dňa 22.08.2013 žalobkyňa podala žalobu vo veci; dňa 07.11.2013 - žalobkyňa sama (!) podala návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na rodinný dom. V jednoduchosti povedané, žalobkyňa už minimálne od roku 2006 preukázateľne vedela, že nie je stavebníčkou rodinného domu a zjavne tento fakt vedome prijala, keďže ho nijako nerozporevala ani ho nenapádala. V júni roku 2013 sa z domu odsťahovala a dňa 22.08.2013 podala vo veci žalobu o určenie, že je podielovou spoluvlastníčkou rodinného v podiele 1, a to napriek tomu, že už viac ako 7 rokov preukázateľne vedela o tom, že nie je stavebníčkou rodinného domu. Čo je však ešte viac zarážajúce a zároveň aj v rozpore s podanou žalobou, žalobkyňa dňa 07.11.2013 podala na stavebný úrad návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia s tým, že žiadala skolaudovať rodinný dom výlučne na svoju osobu, a to napriek tomu, že stavebníčkou rodinného domu ani len nebola. Otázka teda je, čo žalobkyňa týmto (zjavne podvodným) návrhom na vydanie kolaudačného rozhodnutia na rodinný dom sledovala keď už len napríklad v podanej žalobe sa domáha určenia jej spoluvlastníckeho podielu na rodinnom dome iba v podiele 1. Žalobkyňa tento zjavný rozpor v spore nikdy nevysvetlila, a to napriek tomu, že ju žalovaný s týmto opakovane konfrontoval, ale naopak ho vždy len mlčky opomenula. Netreba tiež opomenúť skutočnosť, že žalobkyňa v žalobe odvodzuje svoj nárok na spoluvlastnícky podiel 1 na rodinnom dome z údajnej dohody o založení podielového spoluvlastníctva uzatvorenej medzi stranami sporu, avšak počas celého trvania sporu žalobkyňa existenciu takejto dohody nepreukázala (napr. predložením jej listinného vyhotovenia) a zároveň existenciu takejto dohody nepotvrdil žalovaný a ani žiaden z vypočutých svedkov. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že takáto údajná dohoda o založení podielového spoluvlastníctva vo vzťahu k predmetnému rodinnému domu nikdy nebola medzi stranami uzatvorená. V kontexte uvedeného zdôraznil, že nikdy nemal záujem predmetný rodinný dom postaviť a následne nadobudnúť do podielového spoluvlastnícka spolu so žalobkyňou, čo nepochybne vyplynulo aj z vykonaného dokazovania, a to najmä z neexistencie údajnej dohody o založení podielového spoluvlastníctva medzi stranami sporu, pričom jeho úmysel postaviť a nadobudnúť rodinný dom do svojho výlučného vlastníctva bol preukázaný o. i. výpoveďou svedkyne B.. J., ako aj tým, že je výlučným vlastníkom pozemku pod rodinným domom, ktorý takmer úplne zhotovil svojpomocne, čo bolo preukázané viacerými výpoveďami svedkov v konaní (p. H., B.. J.), a to vrátane rodinných príslušníkov žalobkyne (otec p. Š. F. brat p. Š.Č.) a zároveň preukázane jeho znalosťou v odbore stavebníctva a jeho schopnosťami -takmer celý profesijný život pracuje v odbore stavebníctva ako stavbár, ako aj tým, že zabezpečil kompletnú projektovú dokumentáciu a následne viedol aj stavebný denník počas výstavby rodinného domu. Poukázal aj na ním preukázané zabezpečovanie služieb a nakupovanie materiálu potrebného na výstavbu rodinného domu (napr. prenájom bágra, kúpa betónu na základy a pod.) a dostatočnú finančnú spôsobilosť na samostatnú výstavbu rodinného domu (preukázané listinnými dôkazmi - výplatné pásky od zamestnávateľa z Rakúska za niekoľko

rokov, potvrdenia o zamestnaní v Rakúsku za niekoľko rokov, ďalej prijatie kúpnej ceny za predaj bytu (platobné miesto bankový účet žalobkyne). Uviedol tiež, že tvrdenie žalobkyne, od ktorého odvodzuje svoj nárok na spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome, a síce, že pri stavbe rodinného domu pomáhali aj jej rodinní príslušníci, nemôže obstáť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že stavba rodinného domu prebiehala cca. 5 rokov, pričom z výpovedí brata žalobkyne ako aj jej otca jednoznačne vyplynulo, že títo na stavbe pomáhali len niekoľko dní (napr. brat žalobkyne v súčte cca. len 2 týždne), pričom títo vykonávali len určité pomocné práce podľa pokynov žalovaného. Títo svedkovia sa teda svojou sústavnou a dlhodobou činnosťou nikdy nepodieľali na stavbe rodinného domu, a to ani do fázy vybudovania prvého nadzemného podlažia (prízemia), kedy možno hovoriť o vzniku stavby v právnom ponímaní. V každom prípade, pre vec nie je rozhodujúce, či sa na stavbe rodinného domu podieľali rodinní príslušníci žalobkyne, ale to, či sa na samotnej výstavbe podieľala žalobkyňa, nakoľko tá o sebe tvrdí, že je podielovou spoluvlastníčkou domu, nie jej brat či otec. Navyše, to, že žalobkyňa zaobstarala zopár administratívnych úkonov vo vzťahu k stavbe rodinného domu nie je dostatočné na to, aby sa mohla domáhať spoluvlastníckeho podielu na rodinnom dome. Žalobkyňa tieto administratívne úkony zabezpečila len z toho dôvodu, že on dlhodobo pracoval v Rakúsku a teda nebolo preňho objektívne možné tieto činnosti vykonať samotne počas pracovného týždňa, naproti tomu však jeho fyzickej práci na stavbe rodinného domu počas víkendov nič nebránilo. Vo vzťahu k údajnému dostatočnému disponovaniu finančnými prostriedkami potrebnými na financovanie výstavby rodinného domu na strane žalobkyne poukázal na to, že uvedené nebolo v spore nikdy preukázané, ale skôr naopak. Žalobkyňa tvrdí, že údajne disponovala značnými úsporami, avšak v konaní ich reálnosť a pôvod nikdy nepreukázala resp. ich reálna existencia bola v rámci dokazovania vyvrátená. Žalobkyňa, ako sama potvrdila, pracovala na pracovných pozíciách s nízkym príjmom (napr. ako pomocná sila na pumpe a podobne), resp. viac ako 7 rokov nepracovala vôbec. Zároveň z výpovedí svedkov (otca a brata žalobkyne) nevyplývalo, že by žalobkyňa mala vlastné úspory alebo, že by mala nadštandardné príjmy, ale skôr naopak. Otec a brat žalobkyne jednoznačne vo svojich výpovediach uviedli, že žalobkyňa žila normálny život, a to primerane k svojim príjmom tzn. nežila "nad pomery". Navyše v rámci dokazovania bolo jednoznačne preukázané (bankovými výpismi), že predtým ako žalobkyňa obdržala na svoj účet finančné prostriedky žalovaného za predaj bytu, mala na svojom účte len 790 SK, tzn. 26,22 €. Napriek tomu sa žalobkyňa opakovane snažila zaviesť súd tým, že je finančne solventná, čo následne preukazovala špekulatívnymi výbermi a vkladmi hotovosti z bankového účtu, pričom sa stále jednalo iba o finančné prostriedky žalovaného. Tvrdenie žalobkyne, že vklad sumy vo výške 1 100 000 SK bol vklad jej údajných úspor, nemožno hodnotiť inak ako zjavne účelové a nepreukázané. Zo zabezpečených výpisov z účtov totiž jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa tesne pred týmto vkladom vykonala výber sumy vo výške 1 200 000 SK, pričom sa jednalo výlučne o jeho finančné prostriedky. Žalobkyňa dôvod tohto neobvyklého výberu nevysvetlila a ani nepreukázala použitie týchto peňazí. On nikdy túto finančnú hotovosť od žalobkyne neprevzal, ako nepravdivo uvádza žalobkyňa, pričom ani len nevedel, že k takémuto výberu žalobkyňou došlo. Záverom je tiež nutné doplniť, že žalobkyňa prišla s tvrdením o tom, že suma vo výške 1 100 000 SK bola jej úsporami, až v odvolaní a teda až vtedy keď bola jej žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Žalobkyňa teda pôvod údajných úspor počas celého sporu nepreukázala napr. darovacou zmluvou, príjmom zo zamestnania (výplatné pásky) a pod. Upozornil v tejto súvislosti na to, že žalobkyňa počas súdneho sporu účelovo predkladala iba časti výpisov z účtu, pričom kompletný výpis z účtu sa podarilo zabezpečiť až súdu priamo od banky na základe jeho návrhu. Následne mala žalobkyňa aj na základe výzvy súdu dostatočný priestor na to, aby sa k súdom zabezpečeným výpisom z účtu vyjadrila a teda vysvetlila jej (zjavne špekulatívne) bankové operácie. Žalobkyňa však jej bankové transakcie dostatočne dôveryhodne nevysvetlila resp. ich nevysvetlila vôbec a preto nakoniec aj súd správne uzavrel, že jej konanie bolo účelové. Nie je tiež možné opomenúť, že sama žalobkyňa sa opakovane vo svojich tvrdeniach rozchádza, čo zjavne preukazuje účelovosť jej konania. Žalobkyňa totiž raz tvrdí, že sama mala dosť finančných prostriedkov na postavenie rodinnému domu a že on doslova "nič nemal" lebo všetko minul na autá, motorky a pod., ale na strane druhej sa podanou žalobou domáha určenia, že je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu len v podiele 1. Ak by predsa boli pravdivé tvrdenia žalobkyne a sama by verila tomu čo tvrdí, tak by predsa od samotného počiatku žiadala určiť, že je výlučnou vlastníčkou rodinného domu v podiele 1/1 a nielen v podiele 1. Záverom zhrnul, že v rámci dokazovania v spore podrobne a jasne preukázal, že jeho jedinými úmyslom bolo rodinný dom podstaviť a nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva, čo je preukázané o. i. výpoveďou svedkyne B.. J. a samotným jeho konaním. Preukázal, že takmer celý rodinný dom zhotovil svojpomocne, čo je preukázané o. i. (ním zabezpečenou) projektovou dokumentáciou na rodinný dom, stavebným denníkom a výpoveďami svedkov - p. J., B.. H., B.. Š. (brat žalobkyne), p. Š. (otec žalobkyne). Preukázal tiež, že stavbu rodinného domu financoval výlučne zo svojich finančných

prostriedkov, čo je preukázané o. i. kúpnu zmluvou za byt (predaj bytu ešte s predošlou manželkou), prijatie kúpnej ceny za byt na účet žalovanej, doklady o úhrade za materiál, príjmami zo zamestnania v Rakúsku. Od počiatku tohto sporu bol vo svojich tvrdeniach konzistentný, pričom tieto riadne podložil listinnými dôkazmi. Svoj procesný útok resp. obranu počas sporu nijako neprispôboval stavu konania či dokazovaniu v snahe pomýliť či zaviesť súd. Najdôležitejšou skutočnosťou pre rozhodnutie vo veci bolo a je to, že žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno a aj preto má za to, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Nikdy pritom neuznal akýkoľvek nárok žalobkyne na stavbu rodinného domu, pričom opačná konštrukcia žalobkyne v tomto smere je zjavným nezmyslom resp. len jej zbožným prianím. Žalobkyňa ako aj jej právny zástupca veľmi dobre vedia, čo podľa právnych predpisov možno považovať za uznanie nároku druhej strany a ani jeho návrh na mimosúdne urovnanie s ponukou na vyplatenie akejkoľvek sumy nemožno za žiadnych okolností považovať za uznanie akéhokoľvek nároku, ale tento návrh možno vnímať iba ako snahu spor čím skôr ukončiť, pričom opačný výklad žalobkyne v tomto smere je iba účelovým ohýbaním reality, a to navyše bez právneho základu. Žalovaný dáva tiež pozornosť, že bola to práve žalobkyňa, ktorá opakovane ponúkala žalovanému finančné vysporiadanie za mimosúdne urovnanie sporu. V nadväznosti na odvolanie žalobkyne proti dopĺňaciemu rozsudku poukázal na to, že je rydzo formálne avšak bez relevantného právneho základu. Žalobkyňa neuviedla žiadne také dôvody, ktoré by odôvodňovali trvanie pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia. Predsa už samotné zamietnutie žaloby samo o sebe odôvodňuje zrušenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že rozhodnutie súdu - doplnený výrok III. - je v celom rozsahu správne a súd v tomto smere vec správne právne posúdil. Navrhuje preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolania žalobkyne nie sú dôvodné.

11. V danom spore súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že je v podiele 1 podielovou spoluvlastníčkou rozostavaného rodinného domu postaveného na parcele so súp. č. H.-N. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m², ktorá je evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre kat. územie M. (ďalej len "rodinný dom"), vykonal náležité dokazovanie v rozsahu dôkazných návrhov strán, ktoré mali význam pre rozhodnutie v merite veci. Nedôvodne žalobkyňa v odvolaní v tomto smere vytká súdu prvej inštancie, že porušil jej právo na spravodlivý proces, keď nevzal pri výkone dokazovania do úvahy dôkaz podaný z jej strany, ktorý preukazuje, že žalovaný z peňazí, ktoré obdržal ako kúpnu cenu za predaný byt patriaci do BSM nakúpil automobil v hodnote 650.000,- SK značky Mitsubishi. Predmetom sporu bolo totiž určenie vlastníctva k nehnuteľnosti a nie určenie vlastníctva predmetného vozidla, pričom žalobkyňou opakovane zdôrazňovaná (podľa jej názoru kľúčová) skutočnosť, že žalovaný získanie daného vozidla financoval a podľa jej interpretácie viedol nákladný život, nebola za stavu, keď žalobkyňa nepreukázala skutočnosti, ktoré by potvrdzovali uzavretie dohody o zhotovení stavby rodinného domu do podielového spoluvlastníctva ani úmysel oboch strán tak urobiť, rozhodujúca a nemohla mať zásadný význam pre rozhodnutie o podanej žalobe. Správne v tejto súvislosti súd prvej inštancie vychádzal z toho, že vysoké životné náklady žalovaného samé o sebe, no ani v spojitosti s ostatnými okolnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, nepotvrdzujú tvrdenie žalobkyne, že strany sporu mienili predmetný rodinný dom zhotoviť do podielového spoluvlastníctva, teda nie sú v danom spore rozhodujúce. Námietky žalobkyne v odvolaní smerujúce k správnosti ustálenia skutkového stavu preto nie sú opodstatnené. Súd prvej inštancie v prvom rade dospel k správnym skutkovým záverom a náležite ustálil skutkový stav veci pokiaľ ide o absenciu uzavretia písomnej alebo aspoň ústnej, avšak výslovnej, dohody strán sporu o výstavbe predmetného rodinného domu do ich podielového spoluvlastníctva. Za tohto stavu, teda pri chýbajúcej písomnej alebo aspoň výslovnej dohode o spoluvlastníctve, správne prvoinštančný súd vychádzal z toho, že žalobkyňa mohla byť v spore úspešná iba ak by sa jej podarilo nepochybne preukázať, že vôľa oboch sporových strán smerovala k uskutočneniu danej stavby do spoluvlastníctva. Súd prvej inštancie v priebehu konania vykonal množstvo listinných dôkazov, vypočul obe sporové strany, ako aj prakticky všetkých do úvahy prichádzajúcich svedkov. Na základe obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku v spojení s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že súdu prvej inštancie vo vzťahu k ustáleniu skutkového stavu veci ohľadne skutočností významných pre zistenie a posúdenie vôle sporových strán

ohľadne výstavby predmetného rodinného domu, nie je čo vytknúť. Prvoinštančný súd totiž všetky vykonané dôkazy riadne vyhodnotil z hľadiska ich obsahu, vierohodnosti, významu pre rozhodnutie, a to jednotlivo, avšak aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom logicky a zrozumiteľne vysvetlil úvahy, ktoré ho viedli k prijatým skutkovým záverom, aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď okrem iného vysvetlil aj to, prečo považoval viaceré tvrdenia žalobkyne za nelogické a neuveril im. Vzhľadom na rozsah zistených skutočností a ich podrobné zhrnutie už v bodoch 2. až 4. tohto rozsudku odvolací súd nepovažuje za nevyhnutné všetky skutkové závery súdu prvej inštancie opakovať. Za kľúčové však považuje najmä nasledovné skutočnosti, ktoré správne vo vzťahu k žalobkyni zohľadnil aj prvoinštančný súd. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za dôležité, že pozemok, na ktorom bol predmetný rodinný dom postavený, bol sice najprv nadobudnutý do výlučného vlastníctva žalobkyne, avšak stalo sa tak výlučne z peňažných prostriedkov žalovaného (to nebolo ani sporné) a následne žalobkyňa vlastníctvo celého pozemku a nie iba podielové spoluvlastníctvo za symbolickú kúpnu cenu (1,- Sk) previedla na žalobcu, čo správne prvoinštančný súd považoval za nelogické, ak by sa boli strany sporu dohodli o spoločnej stavbe rodinného domu do spoluvlastníctva. Ako účelová neobstojí v tejto súvislosti argumentácia žalobkyne, uplatnená aj v odvolaní, že dôvodom pre takýto postup boli len jej nevedomosť a neskúsenosť a snaha o zlepšenie pozície žalovaného ako potenciálneho žiadateľa o úver v Rakúsku. Strany sporu totiž o žiadny úver v Rakúsku v súvislosti so stavbou domu nepožiadali a zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by to vôbec mali v úmysle.

12. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namieta, že dôkazom o tom, že so žalovaným spolu plánovali výstavbu spoločného rodinného domu je už len samotný fakt, že pozemok, ktorý nadobudla na svoje meno, a ktorý podľa dohody mal byť spoločným majetkom, nadobudla výlučne ona a iné hnutelné veci v právnom zmysle, predovšetkým motorové vozidlá BMW, Mitsubishi a motorku, žalovaný previedol na jemu blízku "kamarátku", ktorá má v tomto konaní postavenie svedkyne, V. S. J., táto námietka a argumentácia nemôže obstáť. Ide totiž len o účelovú špekuláciu, ktorá nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, keď žalobkyňa (ktorú nepochybne vo vzťahu k uvedenému zaťažuje dôkazné bremeno) ničím nepreukázala, že by tu existovala čo i len ústna dohoda medzi stranami o takomto spôsobe získania predmetného pozemku práve za účelom neskoršej výstavby domu do podielového spoluvlastníctva. Rovnako však v tomto smere žalobkyňa neopodstatnene vytyka súdu prvej inštancie, že nevysvetlil, z akého dôvodu všetky hnutelné veci žalovaný nechal napísať do vlastníctva V. S. J., ale nehnuteľnosť ako jedinú, ktorá mala byť predmetom ich dohody o stavbe spoločného rodinného domu, nechal napísať do jej vlastníctva. Okrem toho, že pohnútky, ktoré k tomu žalovaného viedli, sú z hľadiska existencie vôle sporových strán smerujúcej k výstavbe rodinného domu do podielového spoluvlastníctva, bez právneho významu, žalobkyňa v tomto prípade neprípustne prenáša svoje bremeno tvrdenia i dôkazné bremeno na žalovaného, dokonca na súd prvej inštancie. Je to totiž žalobkyňa, ktorá bola povinná tvrdiť a preukázať skutočnosti, od ktorých odvodzuje úspech v spore, teda tvrdiť, vysvetliť a preukázať také skutočnosti, ktoré odôvodňujú čiastkový záver, že žalovaný práve preto, aby uskutočnil stavbu rodinného domu do podielového spoluvlastníctva so žalobkyňou, hnutelné veci nechal napísať do vlastníctva V. S. J. a nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalobkyne. To sa však žalobkyni nepochybne nepodarilo.

13. Správne tiež súd prvej inštancie považoval za dôležité, že žalovaný sám zabezpečoval vypracovanie projektu predmetného rodinného domu (teda strany dom nenaplánovali spoločne, ako je v takýchto prípadoch bežné s cieľom uspokojiť potreby všetkých budúcich vlastníkov, resp. obyvateľov) a tiež vytyčenie samotnej stavby. Žalobkyňa síce, spolu s vlastníkmi susediacich pozemkov, zabezpečovala pripojenie pozemku, na ktorom je dom postavený, na inžinierske siete, avšak stalo sa tak ešte v novembri 2003, kedy bola (pred prevodom pozemku na žalovaného) v katastri nehnuteľností vedená ako výlučná vlastníčka pozemku, a teda ani táto skutočnosť nesvedčí bez ďalšieho (no ani v spojení s ostatnými zisteniami) v prospech vôle žalovaného postaviť daný rodinný dom do podielového spoluvlastníctva so žalobkyňou. Pokiaľ ide o priebeh výstavby, obe strany sporu sa spočiatku vyjadrovali účelovo, keď žalobkyňa tvrdila, že stavbu realizovali väčšinou jej brat, otec a žalovaný, pričom žalovaný uvádzal, že stavbu realizoval sám a iných živnostníkov zavolať len na práce, ktoré sám zrealizovať nevedel. Na základe výpovedí svedkov - otca a brata žalobkyne, však súd prvej inštancie správne považoval za preukázané, že žalovaný realizoval stavbu sám s pomocou rodinných príslušníkov žalobkyne a ďalších ním najatých osôb, keď aj z výpovedí rodinných príslušníkov žalobkyne a suseda je zrejmé, že v porovnaní z celkovou dobou výstavby a rozsahom stavebných prác bola ich účasť na stavbe len minimálna. Predovšetkým však žiadny zo svedkov, teda ani z rodinných príslušníkov žalobkyne, nepotvrdil, že by sa sporové strany dohodli na spoločnej stavbe predmetného domu do podielového spoluvlastníctva, pričom hoci potvrdili, že aj žalobkyňa niektoré práce uhrádzala (napr. vyplácala

elektrikára), nebolo preukázané, z akých prostriedkov sa tak dialo. Navyiac, brat žalobkyne sa so žalovaným poznal aj zo spoločnej práce v Rakúsku. Tiež treba poukázať na to, že nebolo sporné a vyplynulo aj zo žalobkyňou predložených listín, že žalobkyňa zabezpečovala až dokončovacie úpravy v čase, keď už bola stavba zhotovená, resp. zabezpečila zariadenie domu. To už však nemohlo mať význam z hľadiska preukázania úmyslu výstavby domu do podielového spoluvlastníctva, keď aj súd prvej inštancie správne v tomto smere vychádzal z toho, že relevantné sú v tomto prípade okolnosti, ktoré nastali do vzniku domu v právnom zmysle. V tejto súvislosti je nedôvodná odvolacia argumentácia, v rámci ktorej žalobkyňa zdôrazňuje, že vybavovala všetky administratívne záležitosti, organizáciu prác na stavbe a zabezpečovanie materiálu, pretože žalovaný pracoval v tom čase v zahraničí. Okrem toho, že žalovaný zabezpečovanie niektorých činností žalobkyňou z dôvodu jeho práce v Rakúsku nepoprel, ani tieto činnosti žalobkyne samé o sebe, no ani v spojitosti s inými dôkazmi, nepreukazujú zhodný úmysel strán smerujúci k výstavbe domu do podielového spoluvlastníctva. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa v čase, kedy na to žalovaný počas výkonu práce v Rakúsku nemal možnosť, zabezpečovala počas pracovného týždňa niektoré záležitosti súvisiace s prebiehajúcou výstavbou, ešte nemožno interpretovať ako výraz (dôkaz) vôle spoločnej výstavby do podielového spoluvlastníctva, keď to nepotvrdzujú iné skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané a vyšli najavo. Nedôvodne žalobkyňa v odvolaní uvádza, že považuje za veľmi nelogické a nepravdepodobné, aby jej otec, brat a strýko bezplatne a dobrovoľne pomáhali s výstavbou rodinného domu len žalovanému, ktorý podľa svojich slov plánoval stavbu speňažiť. Je síce pravdou, že jej rodinní príslušníci určitý dôvod na výpomoc na stavbe museli mať, avšak vo svojej výpovedi žiaden z nich neuviedol také skutočnosti, ktoré by potvrdzovali takú interpretáciu ich správania, akú ponúka žalobkyňa. Navyiac, sami sa vyjadrili, že práce im zadával žalovaný, ktorý ich riadil, a teda ani z ich výpovedí nemožno vyvodiť nepochybný úmysel oboch strán sporu smerujúci k stavbe rodinného domu do spoluvlastníctva. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na účelové zmeny v tvrdeniach a správaní žalovaného, ktorý uvádzal, že plánoval stavbu speňažiť a v rozpore s tým v stavbe začali bývať, odvolací súd, okrem výpovede svedkyne V. J., ktorá potvrdila prejavovaný úmysel žalovaného stavbu speňažiť, poukazuje aj na to, že za stavu, keď žalovaný konzistentne kategoricky odmieta úmysel postaviť dom do podielového spoluvlastníctva sporových strán, nie sú už iné potenciálne úmysly žalobcu právne významné. Účelová zmena obrany v priebehu konania síce môže nasvedčovať snahe o zavádzanie súdu, avšak v predmetnom konaní ani žalobkyňa v niektorých svojich tvrdeniach nebola celkom konzistentná. Navyiac, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu v tejto súvislosti oprávnenne poukazuje na správanie žalobkyne, ktorá mienila dosiahnuť kolaudáciu a zápis predmetného rodinného domu do katastra nehnuteľností, iba v jej prospech a nie ako spoluvlastníctvom oboch strán sporu. Kľúčové však bolo, či sa žalobkyňi podarí v tomto spore splniť povinnosť tvrdenia a uniesť v celom rozsahu svoje dôkazné bremeno a preukázať vôľu (úmysel) sporových strán zhotoviť spoločne predmetný rodinný dom do spoluvlastníctva. To sa však žalobkyňi nepodarilo.

14. Za správne a právne významné treba považovať aj zistenia súdu prvej inštancie ohľadne financovania výstavby predmetného rodinného domu žalovaným zo zostatku prostriedkov získaných z predaja bytu, ktorý mal v bezpodielovom spoluvlastníctve s jeho bývalou manželkou v sume 693.083,44 Sk (celá kúpna cena bola najprv poukázaná na účet žalobkyne), ako aj z preukázanej mzdy zo zamestnania v Rakúsku v sumách mesačne prekračujúcich tisíc eur, pričom odvolací súd považuje za odôvodnené, logické a majúce oporu vo vykonaných dôkazoch aj závery súdu prvej inštancie, že hoci žalobkyňa tvrdila, že výstavbu domu financovala z vlastných úspor a príjmov, nepreukázala, že by príjmom alebo úsporami, ktoré by to umožňovali, disponovala, keď aj z výpisov z jej účtu vedeného v Ľudovej banke, a.s. vyplýva, že pred prijatím peňazí žalovaného vo výške 3.100.000,00 Sk na jej účte bol zostatok 790,99 Sk, v priebehu roku 2003 na účet prijala príjem zo zamestnania vo výške 43.962,00 Sk a 1.150,00 Sk od daňového úradu, v roku 2004 prijala platbu od daňového úradu vo výške 1.150,00 Sk, ostatné prijaté platby boli vklady na účet v hotovosti či poukázané prostriedky, ktoré žalobkyňa nijako neidentifikovala a preto nie je možné konštatovať, že sa jednalo o jej príjem zo závislej činnosti, z podnikania a podobne. Správne prvoinštančný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že výpismi z účtu žalovanej bolo preukázané, že žalobkyňa vykonávala zo svojho účtu veľké množstvo výberov a vkladala naň naspäť taktiež značné množstvo prostriedkov, avšak nevysvetlila, prečo boli takéto výbery a následné vklady nevyhnutné, čo vyvoláva dojem, že ich účelom mohlo byť aj vytvorenie ilúzie, že žalobkyňa na svoj účet vkladala nejaké svoje neurčité príjmy, k čomu však absentujú nielen akékoľvek ďalšie dôkazy, ale najmä konkrétne tvrdenia žalobkyne, a to za stavu, keď žalobkyňa nastúpila na materskú dovolenku na prelome roku 2004 a 2005, následne jej bol poukazovaný len rodičovský príspevok v zákonnej výške, z čoho počas roku 2005 získala 51.180,00 Sk a v roku 2006 sumu 57.870,00 Sk. Na účet v tomto období prijala aj platbu od R. Q., B. N. a Allianz - Slovenskej

poisťovne v celkovej výške 49.892,50 Sk, avšak v období od začatia výstavby v roku 2005 do vzniku stavby ako veci v právnom zmysle na konci roku 2006 nedisponovala žalobkyňa prostriedkami, ktoré by do výstavby bola schopná vložiť. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní v tejto súvislosti v odvolaní namieta, že žalovaný vyčerpal takmer všetky prostriedky, ktoré nadobudol z predaja bytu, ktorý spadal do BSM a rovnako mal zaužívaný nákladný životný štýl, ktorý odporuje jeho tvrdeniam, že stavbu a kúpu pozemkov, inžinierskych sietí ako aj prístupovej cesty mohol financovať len zo svojich finančných prostriedkov bez jej pomoci pretože aj keď bol jeho príjem v daných rokoch vyšší štandard, stále nedosahoval také zárobky, aby si svojpomocne mohol postaviť dom, nakúpiť pozemok vyživovať dve maloleté deti a ku tomu si zaobstarať motorku a dva automobily a popritom byť ešte rok nezamestnaný, odvolací súd poukazuje na to, že vzhľadom na už vyššie uvedené závery súdu prvej inštancie, táto námietka žalobkyne nemá oporu v obsahu vykonaných dôkazov. Rovnako nedôvodne však žalobkyňa vytýka súdu prvej inštancie, že ju nikdy nevyzval, aby vysvetlila dané pohyby na jej účte, pričom išlo o ňou našetrené peniaze v hotovosti, ktoré si za 16 rokov svojej práce na domácom, ako aj zahraničnom trhu našetrila. Prvoinštančný súd totiž nebol povinný žalobkyňu na žiadne vysvetlenie vyzývať; práve naopak, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že mala k dispozícii dostatočné úspory na financovanie výstavby, bola povinná sama uviesť dostatok konkrétnych skutkových tvrdení, z ktorých takýto záver vyplýva, no tiež svoje tvrdenia preukázať. Navyše, žalobkyňa opakované vklady a následné výbery na svojom účte netvrdila (zamlčala) a boli zistené až na základe dokazovania vykonaného na návrh žalovaného. V neposlednom rade však treba poukázať aj na to, že tvrdenia žalobkyne pokiaľ ide o jej dlhoročné úspory treba považovať za príliš všeobecné, nedostatočné a nepreukázateľné, keď nezodpovedajú (ako na to správne poukázal aj súd prvej inštancie) ani priebehu jej zamestnania a preukázaným obvyklým príjmom. Závery súdu prvej inštancie preto treba považovať za správne aj vo vzťahu k disponibilným prostriedkom sporových strán. V súvislosti s otázkou disponibilných prostriedkov však odvolací súd na doplnenie poukazuje aj na to, že ani ich existencia ešte nevyhnutne neznamená, že boli použité na výstavbu. Žalobkyňa navyše nepochybne na svojom účte mala k dispozícii aj prostriedky patriace žalovanému a za tohto stavu by ich nebolo možné považovať bez ďalšieho (bez preukázania ďalších okolností) za vynaložené žalobkyňou ani ak by disponovala dokladmi o ich úhrade. Aj v tomto ohľade preto súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že zistené skutočnosti nepotvrdzujú vôľu sporových strán zhotoviť spoločne stavbu rodinného domu do podielového spoluvlastníctva.

15. Napokon, pokiaľ k otázke osoby stavebníka žalobkyňa v odvolaní namieta, že žalovaný nebol žiadnym rozhodnutím nikdy ustanovený za stavebníka danej stavby, bolo mu len chybné vydané stavebným úradom potvrdenie o zmene stavebníka, pričom ona bola oprávnená v roku 2013 začať kolaudačné konanie, a to titulom jedinej stavebníčky, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že posúdenie samotnej otázky, kto vystupoval ako stavebník v stavebnom konaní, je z hľadiska posúdenia, či došlo k vzniku podielového spoluvlastníctva k danej nehnuteľnosti, bez právneho významu, a preto je táto odvolacia námietka bez významu z hľadiska správnosti zamietnutia podanej žaloby.

16. Na základe dostatočne a správne ustáleného skutkového stavu veci súd prvej inštancie vec správne posúdil aj po právnej stránke, keď na vec aplikoval najmä zodpovedajúce ustanovenia § 39, § 40 ods. 1, § 46 ods. 1 a 2, § 118 ods. 1 a 2, § 119 ods. 1 a 2, § 120 ods. 1 a 2, § 132 ods. 1, § 136 ods. 1, 2 a § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré správne interpretoval v kontexte preskúmvanej veci, keď vychádzal z toho, že nakoľko medzi stranami nebola uzavretá žiadna písomná ani ústna dohoda a nebol preukázaný ani zhodný úmysel sporových strán postaviť spoločne stavbu predmetného rodinného domu do ich podielového spoluvlastníctva, nestala sa žalobkyňa jeho podielovou spoluvlastníčkou, a preto bolo nevyhnutné podanú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Odvolací súd sa tak v celom rozsahu stotožnil so všetkými skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, v rámci ktorých prvoinštančný súd výstižne zhrnul dôvody, pre ktoré podanej žalobe nebolo možné vyhovieť.

17. Vzhľadom na zamietnutie podanej žaloby treba za vecne správny považovať aj dopĺňací rozsudok, ktorým súd prvej inštancie iba doplnil výrok rozsudku vo veci samej o výrok, ktorým s poukazom na ust. § 335 ods. 1 C.s.p. z dôvodu zamietnutia žaloby vo veci samej zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením č.k. 6C/304/2013-52 zo dňa 23.09.2013. Jeho existencia totiž v dôsledku zamietnutia žaloby nemôže obstať a zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia je za tohto stavu v zmysle citovaného ustanovenia povinnosťou súdu; a teda ani odvolanie žalobkyne proti dopĺňaciemu rozsudku nebolo podané dôvodne.

18. Odvolací súd preto, keď súd prvej inštancie pre účely rozhodnutia vo veci samej na základe vykonaného dokazovania správne a dostatočne ustálil skutkový stav veci, a na jeho základe dospel k správneému záveru, že vzhľadom na absenciu výslovnej dohody o zhotovení stavby predmetného rodinného domu do podielového spoluvlastníctva na strane jednej a chýbajúce dôkazy o takom správaní sporových strán, ktoré by nepochybne potvrdzovalo ich úmysel smerujúci k spoločnej výstavbe do spoluvlastníctva, strany sporu nenadobudli podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, a teda rozhodol vecne správne, keď podanú žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom o zrušení neodkladného opatrenia, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalovanej rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).